സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ: ഭാഗം I

കെ. ദാമോദരൻ

2. മാർക്സിസത്തിന് ഒരു മുഖവുര

സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ: ഭാഗം I

കെ. ദാമോദരൻ

(മലയാളം: രാഷ്ട്രീയം, ചരിത്രം)

കെ. ദാമോദരൻ എഡിറ്റോറിയൽ കമ്മിറ്റി

- ആന്റണി തോമസ്
- സി. എൻ. ജയദേവൻ
- എം. പി. അച്യുതൻ
- ഐ. വി. ശശാങ്കൻ
- ഡോ. വള്ളിക്കാവ് മോഹൻദാസ്

© 2009–2020 Prabhatham Printing & Publishing Co. (P) Ltd., Trivandrum, owned by Communist Party of India, Trivandrum.

Printed editions published by Prabhatham Printing & Publishing Co. (P) Ltd.

First published in print media 2009.

The electronic versions are released under the provisions of Creative Commons Attribution By Share Alike license for free download and usage.

The electronic versions were generated from sources marked up in LaTeX in a computer running GNU/LINUX operating system. PDF was typeset using XeTeX from TeXLive 2020. The base font used was traditional script of Rachana, contributed by KH Hussain, et al. and maintained by Rachana Institute of Typography. The font used for Latin script was Linux Libertine developed by Philipp H. Poll.

Cover: Mansu Hill Grand Monument, a picture of sculpture by Jennybento. The image is taken from Wikimedia Commons and is gratefully acknowledged.

Sayahna Foundation
JWRA 34, Jagathy, Trivandrum, India 695014
URL: www.sayahna.org

2

മാർക്സിസത്തിന് ഒരു മുഖവുര

2.1

പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ നട്ടുച്ച. കാലഹരണം വന്ന ഫ്യൂഡലിസം വളർന്നുവരുന്ന മുതലാളിത്തത്തിന്റെ ചൂടേറ്റുവാടാൻ തുടങ്ങുന്ന കാലം.

1848 വിപ്ലവങ്ങൾ യൂറോപ്പിനെയാകെ പിടിച്ചുകുലുക്കുന്നു. ‘മർദ്ദനവും രാജാധിപത്യവും തുലയട്ടെ! സ്വാതന്ത്ര്യവും റിപ്പബ്ലിക്കും ജയിക്കട്ടെ!’ എന്നീ കാഹളം വിളികൾ സിംഹാസനങ്ങളുടെ അടിത്തറ പുഴക്കുന്നു. സാമൂഹ്യാദ്ധ്വാനത്തിന്റെ മടിത്തട്ടിൽ ഉറങ്ങിക്കിടന്നിരുന്ന ഉൽപാദന ശക്തികൾ തലപൊക്കുന്നു. ഫ്യൂഡൽ ഉൽപാദനരീതിയുടെ സ്ഥാനത്ത് മുതലാളിത്തോൽപ്പാദന രീതി; ഫ്യൂഡൽ ഭരണത്തിന്റെ സ്ഥാനത്ത് ബൂർഷ്വാഭരണം; ഫ്യൂഡൽ ചിന്താഗതികളുടെ സ്ഥാനത്ത് ബൂർഷ്വാചിന്താഗതികൾ—ബൂർഷ്വാസിയുടെ വിജയപതാക ധാടിയോടും പ്രതാപത്തോടുംകൂടി പാറിക്കളിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു.

യുവത്വം തുളുമ്പുന്ന മുതലാളിത്തം യന്ത്രങ്ങളുയർത്തിപ്പിടിച്ച് മദിച്ചു പുളയ്ക്കാൻ തുടങ്ങിയ ഈ സന്ദർഭത്തിൽ മുപ്പതും ഇരുപത്തെട്ടും വയസ്സുകൾ മാത്രം പ്രായമായ രണ്ടു ചെറുപ്പക്കാർ ഉച്ചത്തിലിങ്ങനെ പ്രഖ്യാപിച്ചു.

> ‘മുതലാളി വർഗത്തിന്റെ നാശവും തൊഴിലാളി വർഗത്തിന്റെ വിജയവും അനിവാര്യമാണ്!’.

മാർക്സിസത്തിന്റെ ശബ്ദമായിരുന്നു അത്.

അതൊരു ജോത്സ്യന്റെ പ്രശ്നം വക്കലായിരുന്നില്ല; ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ കണ്ടുപിടിത്തമായിരുന്നു.

മുതലാളിത്തത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളേയും മുതലാളിത്ത രീതിയിലുള്ള ഉൽപാദന വ്യവസ്ഥയുടെ നിയമങ്ങളേയും ചുഴിഞ്ഞ് പരിശോധിച്ചതിനുശേഷമാണ് മാർക്സും എംഗെൽസും ഈ പ്രവചനം നടത്തിയത്. ബൂർഷ്വാ സാമൂഹ്യ വ്യവസ്ഥയ്ക്കുള്ളിൽ ഒതുങ്ങിനിൽക്കാൻ കഴിയാത്തവിധം ഉൽപ്പാദനശക്തികൾ അത്രയ്ക്കു വളർന്നിരിക്കുന്നുവെന്നും ഉൽപ്പാദന ശക്തികളും ഉൽപാദന ബന്ധങ്ങളും തമ്മിലുള്ള വൈരുദ്ധ്യം നിസംശയമായും മുതലാളിത്തത്തെ നാശത്തിലേക്ക് നയിക്കുമെന്നും മനസിലാക്കിക്കൊണ്ടാണ് സോഷ്യലിസത്തിന്റെ വിജയം അനിവാര്യമാണെന്ന് അവർ പ്രഖ്യാപിച്ചത്. മുതലാളിത്തത്തിന്റെ ഗതിക്രമത്തെ വിശകലനം ചെയ്തുകൊണ്ട് അവരിങ്ങനെ പ്രവചിച്ചു:

‘ഉൽപാദനോപകരണങ്ങളുടെ കേന്ദ്രീകരണവും അദ്ധ്വാനത്തിന്റെ സാമൂഹ്യസ്വഭാവവും ഒടുവിൽ മുതലാളിത്തപരമായ പുറംതോടിനുള്ളിൽ ഒതുങ്ങിനിൽക്കാൻ കഴിയാത്ത ഒരു ഘട്ടത്തിലെത്തിച്ചേരുന്നു. ഈ പുറംതോട് പൊട്ടിത്തെറിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. മുതലാളിത്തപരമായ സ്വകാര്യ സ്വത്തുടമയുടെ മരണമണിയടിക്കുന്നു. തട്ടിപ്പറിക്കാർ തട്ടിപ്പറിക്കപ്പെടുന്നു!’

മുതലാളിത്തത്തിന് ചരിത്രം മരണശിക്ഷ വിധിച്ചു കഴിഞ്ഞുവെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുക മാത്രമല്ല അവർ ചെയ്തത്. ആ മരണശിക്ഷ നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ കെൽപ്പുള്ള ശക്തികൾ ഉദയം ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെന്ന് അവർ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുക കൂടി ചെയ്തു.

‘മുതലാളിത്തവർഗം നാടുവാഴി വ്യവസ്ഥിതിയെ പുഴക്കിയെറിയാനുപയോഗിച്ച അതേ ആയുധങ്ങൾ ഇപ്പോൾ അവരുടെ നേർക്കുതന്നെ തിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ, സ്വന്തം വിനാശത്തിനുള്ള ആയുധങ്ങളെ മാത്രമല്ല മുതലാളിവർഗം ഊട്ടിയുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളത്. ആയുധങ്ങളുപയോഗിക്കാനുള്ള ആളുകളെക്കൂടി—കൂലിവേലക്കാരെ—ഇന്നത്തെ തൊഴിലാളി വർഗത്തെ കൂടി അത് സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്’.

എന്നിട്ടവർ തൊഴിലാളികളെ നോക്കിപ്പറഞ്ഞു:

> ‘തൊഴിലാളികൾക്ക് സ്വന്തം ചങ്ങലയല്ലാതെ മറ്റൊന്നും നഷ്ടപ്പെടാനില്ല. കിട്ടാനോ, ലോകം മുഴുവനും! എല്ലാ രാജ്യത്തുമുള്ള തൊഴിലാളികളേ, നിങ്ങൾ ഏകോപിക്കുവിൻ’

മാർക്സിസത്തിന്റെ ആഹ്വാനമായിരുന്നു അത്.

എന്ത്? മുതലാളിത്തം നശിക്കുമെന്നോ? മുതലാളിയുടെ ദയയെ ആശ്രയിച്ചു ജീവിക്കുന്ന കൂലിപ്പിള്ളേർ ഭരണാധികാരികളാകുമെന്നോ? തൊഴിലാളികൾക്ക് ലോകം മുഴുവൻ കിട്ടാൻ പോവുകയാണെന്നോ? പലരും അത് വിശ്വസിച്ചില്ല. വിശ്വസിച്ചവർതന്നെ വിശ്വസിച്ചുവെന്ന് നടിച്ചില്ല. അവർ പറഞ്ഞു: ‘മാർക്സിന് കിറുക്കാണ്!’

പക്ഷേ, തൊഴിലാളികൾ കുടഞ്ഞെഴുന്നേൽക്കുന്നത് അവർ കണ്ടു. മുതലാളികളുടെ ചൊൽപ്പടിക്ക് നിൽക്കാതെ തൊഴിലാളികൾ സ്വേച്ഛാനുസൃതം രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുന്നത് അവർ കണ്ടു. കമ്യൂണിസം പരന്നുപിടിക്കാൻ പോവുകയാണെന്ന് അവർക്ക് ബോധ്യമായി.

കമ്യൂണിസം! അവർ ഭയംകൊണ്ട് തുള്ളിവിറച്ച്, വാപൊളിച്ച് നെഞ്ഞത്തടിച്ച് നിലവിളിച്ചു:

> ‘യൂറോപ്പിനെ ഒരു ഭൂതം പിടികൂടിയിരിക്കുന്നു: കമ്യൂണിസ്റ്റ് ഭൂതം!’

മാർക്സ് രേഖപ്പെടുത്തുന്നു:

> ‘ഈ ഭൂതത്തെ ആട്ടിപ്പുറത്താക്കുവാൻ വേണ്ടി യൂറോപ്പിലെ പഴഞ്ചൻ ശക്തികളെല്ലാം (1) പോപ്പും, (2), സാറും, (3) മാറ്റർനിക്കും, (4) ഗ്വീസോവും, (5) ഫ്രഞ്ച് റാഡിക്കൽ കക്ഷിക്കാരും, ജർമൻ പൊലീസ് ചാരന്മാരുമെല്ലാം ഒരു പാവന സഖ്യത്തിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു’.

അങ്ങനെ ലോകത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ കമ്യൂണിസ്റ്റ് വിരുദ്ധമുന്നണി ഉടലെടുത്തു.

യൂറോപ്പിനെ ഭൂതബാധയിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കാൻ വേണ്ടി ഈ വിരുദ്ധ മുന്നണിക്കാർ അനേകം മന്ത്രവാദികളെ കൂലിക്ക് നിരത്തി. അവർ കമ്യൂണിസത്തെപ്പറ്റി പുലയനാട്ടുകൾ പാടി. കമ്യൂണിസം തെറ്റാണെന്നു ‘തെളിയിക്കാൻ’ വേണ്ടി പുസ്തകങ്ങളെഴുതി. കമ്യൂണിസ്റ്റുകാർ കള്ളന്മാരും, പിടിച്ചുപറിക്കാരും ചോര കുടിയന്മാരും സ്ത്രീകളെ പൊതുസ്വത്താക്കുന്നവരും കുട്ടികളെ പിടിച്ചു തിന്നുന്നവരും പള്ളികളെ ഇടിച്ചു തകർക്കുന്നവരും മറ്റും മറ്റും ആണെന്ന് പ്രചാരവേല ചെയ്തു. കമ്യൂണിസ്റ്റ് വഞ്ചനകളേയും കമ്യൂണിസ്റ്റ് അക്രമങ്ങളെയും തുറന്നുകാട്ടാൻ വേണ്ടി അവർ നാടായനാടൊക്കെ നടന്നു പ്രസംഗിച്ചു. ഭാവിയുടെ നേരെ അവർ കൊഞ്ഞനംകാട്ടി. പുരോഗതിയുടെ നേരെ അവർ പല്ലിളിച്ചുകാട്ടി. കമ്യൂണിസ്റ്റ് വിരോധത്തിന്റെ മറവിൽ നിന്നുകൊണ്ട് അവർ ജനങ്ങളുടെ വളർന്നുവരുന്ന ജീവിതസമരങ്ങളുടെ നേരെ എല്ലാത്തരം മൃഗീയതകളുമുപയോഗിച്ചു. അവർ സത്യത്തിന്റെ ശബ്ദത്തെ വെടിയുണ്ടകളുടെ മുഴക്കത്തിൽ മുക്കിക്കൊല്ലാൻ ശ്രമിച്ചു. ജയിലുകളുടെയും തൂക്കുമരങ്ങളുടെയും ഭീകരതകൾ കൊണ്ട് അവർ കമ്യൂണിസത്തെ നാമാവശേഷമാക്കാൻ പുറപ്പെട്ടു.

പക്ഷേ, എന്തായിട്ടും ഭൂതബാധയൊഴിഞ്ഞില്ല. മാർക്സിസം നശിക്കുകയല്ല വളരുകയാണ് ചെയ്തത്. കാരണം, അത് വളരുന്ന വർഗത്തിന്റെ തത്വശാസ്ത്രമായിരുന്നു—തൊഴിലാളി വർഗത്തിന്റെ ലോകവീക്ഷണഗതിയതായിരുന്നു.

ഏതായാലും, വിരുദ്ധമുന്നണിക്കാരുടെ ബേജാറുപിടിച്ച ബീഭൽസ പ്രവർത്തികൾ ഒരു യാഥാർത്ഥ്യം വെളിപ്പെടുത്തി. തൊഴിലാളിവർഗം ഒരു സ്വതന്ത്രശക്തിയെന്ന നിലയ്ക്ക് രാഷ്ട്രീയരംഗത്ത് തലയുയർത്തി കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നും അവരുടെ സ്വതന്ത്രമായ തത്വസംഹിതയും ലോകവീക്ഷണഗതിയും സാമൂഹ്യ ജീവിതത്തിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്താൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്നുമുള്ള യാഥാർത്ഥ്യം മാർക്സിസം അവഗണിക്കപ്പെടാൻ വയ്യാതായിരിക്കുന്നു എന്ന യാഥാർത്ഥ്യം.

2.2

എന്താണീ മാർക്സിസം?

സ്റ്റാലിൻ നിർവചിക്കുന്നു:

> 'മാർക്സിസം പ്രകൃതിയുടെയും സമുദായത്തിന്റെയും വികാസ നിയമങ്ങളുടെ ശാസ്ത്രമാണ്; മർദ്ദിതരും ചൂഷിതരുമായവരുടെ വിപ്ലവത്തിന്റെ, എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും സോഷ്യലിസം വിജയിക്കുന്നതിന്റെ, കമ്യൂണിസ്റ്റ് സമുദായം പടുത്തുയർത്തുന്നതിന്റെ, ശാസ്ത്രമാണ്'.

മാർക്സിനു മുമ്പും സോഷ്യലിസ്റ്റാശയങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. സ്നേഹത്തിന്റെയും നീതിയുടെയും സാമ്രാജ്യത്തെ സ്വപ്നം കണ്ട ഓവൻ, ഫോറിയോ, സൈമൺ തുടങ്ങിയ സോഷ്യലിസ്റ്റുകാർ മുതലാളിത്തത്തിന്റെ കൊള്ളരുതായ്മകളെ തുറന്നുകാട്ടുകയും മുതലാളിത്തത്തെ വിമർശിക്കുകയും ചെയ്തു. മുതലാളിത്ത വ്യവസ്ഥയുടെ സ്ഥാനത്ത് കൂടുതൽ കാമ്യമായ സോഷ്യലിസ്റ്റ് വ്യവസ്ഥ കെട്ടിപ്പടുക്കണമെന്നും മനുഷ്യന്റെ പട്ടിണിയേയും അജ്ഞതയെയും ഭൂമുഖത്തുനിന്നു നീക്കം ചെയ്യണമെന്നും അവർ വാദിച്ചു. പക്ഷേ, ചരിത്രപരമായ പരിമിതികൾ കാരണം അവർക്ക് മുതലാളിത്ത സമുദായത്തിന്റെ വികാസ നിയമങ്ങളെപ്പറ്റിയോ ചൂഷണത്തിന്റെയും കൂലിവേലയുടെയും യഥാർത്ഥ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റിയോ തൊഴിലാളി വർഗത്തിനുള്ള ചരിത്രപരമായ പങ്കിനെപ്പറ്റിയോ മനസിലാക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. മുതലാളിത്ത സമുദായത്തിന്റെ വളർച്ചയുടെയും തൊഴിലാളി വർഗം നടത്തുന്ന സമരത്തിന്റെയും അനിവാര്യഫലമാണ് സോഷ്യലിസം എന്ന് അവർക്കു കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അതുകൊണ്ട് അവരുടെ സോഷ്യലിസ്റ്റാശയങ്ങൾ അശാസ്ത്രീയവും സാങ്കൽപികവുമായിരുന്നു. അങ്ങനെയല്ലാതിരിക്കാൻ നിവർത്തിയില്ലായിരുന്നുതാനും. എന്തെന്നാൽ സംഘടിതമായ ഒരു സ്വതന്ത്രശക്തിയെന്ന നിലയ്ക്ക് തങ്ങളുടെ പങ്കുവഹിക്കാൻ കഴിയത്തക്കവണ്ണം തൊഴിലാളി വർഗത്തിന് ശക്തിയോ അനുഭവങ്ങളോ ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഈ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ തങ്ങളുടെ ഭാവിയെപ്പറ്റി സ്വപ്നങ്ങൾ കാണുവാനും അശാസ്ത്രീയമായ സങ്കൽപ ചിത്രങ്ങൾ വരച്ചുണ്ടാക്കുവാനും മാത്രമേ അവർക്ക് സാധിച്ചുള്ളൂ. തൊഴിലാളികൾ ഒരു സ്വതന്ത്ര വർഗമെന്ന നിലയ്ക്ക് വളരുന്നതിനും അവരുടെ വർഗസമരം പരിപക്വതയടയുന്നതിനും മുമ്പ് നിലനിന്നിരുന്ന ഈ സോഷ്യലിസ്റ്റാശയങ്ങൾക്ക് പൊതുവിൽ യുട്ടോപ്യൻ സോഷ്യലിസം അല്ലെങ്കിൽ സാങ്കൽപിക സോഷ്യലിസം എന്നുപേർ പറയുന്നു.

മാർക്സും എംഗൽസും സോഷ്യലിസത്തെ ഒരു സ്വപ്നമെന്ന നിലയിൽ നിന്ന് ഒരു ശാസ്ത്രമെന്ന നിലയിലേക്കുയർത്തി. സോഷ്യലിസം ഒഴിച്ചുകൂടാൻ വയ്യാത്ത ഒരാവശ്യമായി തീർന്നതെന്തുകൊണ്ടാണെന്നും അതെങ്ങിനെ നേടിയെടുക്കാൻ കഴിയുമെന്നും അവർ വ്യക്തമാക്കി.

മുതലാളിത്തത്തിന്റെ വൈരുദ്ധ്യങ്ങളിൽ നിന്നാണ് സോഷ്യലിസം ചരിത്രപരമായ ഒരാവശ്യകതയായിത്തീർന്നതെന്ന് അവർ തെളിയിച്ചു. തൊഴിലാളിവർഗം നടത്തുന്ന വിട്ടുവീഴ്ചയില്ലാത്ത സമരങ്ങളിലൂടെയല്ലാതെ അത് നേടിയെടുക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നവർ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു.

സാമൂഹ്യ പുരോഗതിയുടെ നിർണായകശക്തി മനുഷ്യജീവിതത്തിനാവശ്യമായ ഭൗതികമൂല്യങ്ങളുടെ ഉൽപാദന രീതിയാണ്. ഉൽപാദനം നടത്തുന്നതിനിടയിൽ മനുഷ്യർ അനിവാര്യമായ ചില ഉൽപാദന ബന്ധങ്ങളിലേർപ്പെടുന്നു. ഉൽപാദനബന്ധങ്ങൾ ഉൽപാദനശക്തിയുടെ വളർച്ചയുടെ നിലവാരത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും. ഉൽപാദനത്തിനുപയോഗിക്കുന്ന ഉപകരണങ്ങളും അവയുപയോഗിക്കാനുള്ള കഴിവ്, അനുഭവജ്ഞാനം, വൈദഗ്ധ്യം മുതലായവയോടുകൂടിയ മനുഷ്യരും— ഇതാണ് ഉൽപാദനശക്തികൾ. ഉൽപാദനത്തിനുവേണ്ടി മനുഷ്യർ തമ്മിലേർപ്പെടുന്ന ബന്ധങ്ങളെയാണ് ഉൽപാദനബന്ധങ്ങളെന്നു പറയുന്നത്. ഉൽപാദനശക്തികളും, ഉൽപാദന ബന്ധങ്ങളും തമ്മിൽ പൊരുത്തമുണ്ടായിരിക്കണമെന്നതാണ് സാമൂഹ്യവളർച്ചയുടെ അടിസ്ഥാനിയമം.

ഉൽപാദന ശക്തികൾ സ്ഥിരമായി നിൽക്കുന്നില്ല. അവ വളർന്നു കൊണ്ടിരിക്കും. ഒരു ഘട്ടമെത്തുമ്പോൾ നിലവിലുള്ള ഉൽപാദന ബന്ധങ്ങൾ ഉൽപാദന ശക്തികളുടെ വളർച്ചയ്ക്ക് തടസമായിത്തീരുന്നു. ഉൽപാദന ബന്ധങ്ങളെ മാറ്റി മറിക്കാതെ ഉൽപാദന ശക്തികൾക്ക് വളരാൻ കഴികയില്ലെന്നാവുന്നു. മുതലാളിത്തോൽപാദന ബന്ധങ്ങൾ ആരംഭത്തിൽ ഉൽപാദന ശക്തികളുടെ വളർച്ചയെ സഹായിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. പക്ഷേ, ഒരു ഘട്ടംവരെയെത്തിയപ്പോൾ അവ പുരോഗതിക്ക് തടസമായിത്തീർന്നു. ഉൽപാദന ശക്തികൾക്ക് ബൂർഷ്വാ സ്വത്തുടമ ബന്ധങ്ങളുടെ ചട്ടക്കൂട്ടിനുള്ളിൽ ഒതുങ്ങിനിൽക്കാൻ കഴികയില്ലെന്നായി. ഈ വൈരുദ്ധ്യം തുടരെത്തുടരെയുള്ള സാമ്പത്തിക കുഴപ്പങ്ങൾക്കു വഴി തെളിച്ചു. സാമ്പത്തികകുഴപ്പങ്ങൾ മുതലാളിത്തോൽപാദന രീതിയോടുള്ള വെല്ലുവിളികളായി തീർന്നു. ബൂർഷ്വാസിതന്നെ സൃഷ്ടിച്ച ഉൽപാദനക്കഴിവുകളേയും വിഭവസമൃദ്ധികളേയും ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയാത്തവണ്ണം ബൂർഷ്വാ സ്വത്തുടമ ബന്ധങ്ങൾ അത്രയ്ക്ക് ചുരുങ്ങിപ്പോയിരിക്കുന്നുവെന്ന് അവ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. ഉൽപാദന ശക്തികളുടെ വളർച്ചയ്ക്ക് യോജിച്ച പുതിയ ഉൽപാദന ബന്ധങ്ങൾ ആവശ്യമായിത്തീർന്നു. ഈ ആവശ്യത്തിൽ നിന്നാണ് സോഷ്യലിസം ഉടലെടുക്കുന്നത്.

അപ്പോൾ, ഏതെങ്കിലും ചില വ്യക്തികളുടെ ആത്മനിഷ്ഠമായ ആഗ്രഹാഭിലാഷങ്ങളിൽ നിന്നല്ല സമുദായത്തിലെ വസ്തുനിഷ്ഠമായ പരിതഃസ്ഥിതികളിൽ നിന്നാണ് സോഷ്യലിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ ആവിർഭവിക്കുന്നത്. മുതലാളിത്തത്തിലടങ്ങിയ വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ തന്നെയാണ് അതിനെ നാശത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നത്. സാമൂഹ്യമായ ഉൽപാദനവും സ്വകാര്യമായ ഉടമാവകാശവും— ഇതാണ് മുതലാളിത്തത്തിലെ വൈരുദ്ധ്യം. മുതലാളിത്തം വളരുന്തോറും ഈ വൈരുദ്ധ്യവും വളരുന്നു. സമുദായത്തിന്റെ ഒരറ്റത്ത് സ്വത്തിന്റെ കൂമ്പാരം; മറ്റേയറ്റത്ത് പട്ടിണിയുടെ കൂത്താട്ടം. ഒരുഭാഗത്ത് മനുഷ്യന്റെ കഴിവുകളുടെ അത്ഭുതാവഹമായ വളർച്ച; മറുഭാഗത്ത് ആ കഴിവുകളുപയോഗിക്കാനുള്ള പരിതഃസ്ഥിതികളുടെ അഭാവം. ഈ സ്ഥിതിയിൽ സാമ്പത്തികമായ അടിത്തറയെയാകെ മാറ്റിയാലല്ലാതെ മനുഷ്യന് യാതൊരഭിവൃദ്ധിയുമില്ലെന്നു വരുന്നു. ഈ മാറ്റം വർഗസമരങ്ങളിലൂടെയാണ് കൈവരുന്നത്. തൊഴിലാളി വർഗത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള വിപ്ലവസമരങ്ങളിലൂടെയാണ് മുതലാളിത്ത സാമൂഹ്യ വ്യവസ്ഥിതി മാറ്റിമറിക്കപ്പെടുന്നത്.

തൊഴിലാളിവർഗം അധ്വാനിക്കുന്ന മറ്റെല്ലാ ജനവിഭാഗങ്ങളെയും അണിനിരത്തിക്കൊണ്ട് മുതലാളിത്തത്തെ തട്ടിത്തകർക്കുകയും പുതിയ ഉൽപാദന ബന്ധങ്ങൾക്കടിത്തറ പാകുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ മുതലാളി വർഗത്തിന് ശുണ്ഠിപിടിക്കുന്നു: തങ്ങളുടെ പൊയ്പ്പോയ സ്ഥാപിത താൽപര്യങ്ങളെ വീണ്ടെടുക്കാൻവേണ്ടി അവർ എതിർപ്പുകൾ സംഘടിപ്പിക്കുന്നു. ആ എതിർപ്പുകളെ തകർത്തു തരിപ്പണമാക്കിക്കൊണ്ട് സാമൂഹ്യ പുരോഗതിയെ ത്വരിതപ്പെടുത്താനുള്ള ഒരുപകരണമാണ് തൊഴിലാളി വർഗത്തിന്റെ സർവ്വാധിപത്യം.

പക്ഷേ, സർവ്വാധിപത്യം ഒരിടക്കാലഘട്ടം മാത്രമാണ്. തൊഴിലാളി വർഗത്തിന്റെ വിജയം മനുഷ്യൻ മനുഷ്യനെ ചൂഷണം ചെയ്യാത്ത, വർഗരഹിതമായ, പുതിയൊരു സാമൂഹ്യ വ്യവസ്ഥയുടെ മുന്നോടിയുമായിരിക്കും. ഉൽപാദന ശക്തികളെ മേൽക്കുമേൽ വളർത്തിക്കൊണ്ട് സമുദായത്തിന്റെ ഭൗതികവും സാംസ്കാരികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങളെയും അങ്ങേയറ്റം തൃപ്തിപ്പെടുത്തുകയും അങ്ങനെ മനുഷ്യത്വത്തിന് പൂർണതയിലേക്കുള്ള പച്ചവിളക്ക് കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു സാമൂഹ്യ വ്യവസ്ഥയായിരിക്കും അത്.

2.3

മാർക്സിനു മുമ്പും പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ പിന്നിലുള്ള നിയമങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്ന തത്വശാസ്ത്രങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന്; സമുദായത്തിന്റെ വികാസം യാദൃച്ഛിക സംഭവങ്ങളെയോ ഏതാനും വ്യക്തികളുടെ താന്തോന്നിത്തത്തെയോ ആശ്രയിച്ചല്ല, മുൻകൂട്ടി മനസിലാക്കാൻ കഴിയുന്ന ചില സവിശേഷ നിയമങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചാണിരിക്കുന്നതെന്ന് ഹേഗൽ എന്ന ജർമൻ തത്വശാസ്ത്രജ്ഞൻ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയുണ്ടായി. വിരുദ്ധശക്തികളുടെ സംഘട്ടനത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് പുരോഗതിയുണ്ടാകുന്നത് എന്ന തത്വം അദ്ദേഹം കണ്ടുപിടിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. പക്ഷേ, ഹേഗലിന്റെ തത്വശാസ്ത്രം ആത്മീയവാദത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ഉള്ളതായിരുന്നു. ആത്മാവിന്റെ ബാഹ്യവും ഇന്ദ്രിയഗോചരവുമായി രൂപം മാത്രമാണ് ഭൗതികപ്രപഞ്ചം എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം. മാർക്സും എംഗൽസും ഹേഗലിന്റെ ആത്മീയ തത്വശാസ്ത്രത്തെ ശാസ്ത്രീയമായ ഭൗതിക തത്വശാസ്ത്രമാക്കി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തി. മാർക്സു തന്നെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതുപോലെ തലകുത്തി നിൽക്കുന്ന ഹെഗേലിയൻ തത്വശാസ്ത്രത്തെ അവർ കാലിന്മേൽ പിടിച്ചുനിർത്തി. സ്റ്റാലിൻ പറയുന്നു: ‘വാസ്തവത്തിൽ ഹെഗേലിയൻ വൈരുധ്യവാദത്തിൽ നിന്ന് അതിന്റെ ‘യുക്തിപൂർവ്വമായ കാതൽ മാത്രമേ’ മാർക്സും എംഗൽസും എടുത്തുള്ളൂ. അതിന്റെ ആത്മീയവാദപരമായ തൊണ്ട് അവർ ദൂരെ വലിച്ചെറിഞ്ഞു. മാത്രമല്ല, അതിനെ ആകെയൊന്ന് പരിഷ്കരിച്ച് നവീനവും ശാസ്ത്രീയവുമായ ഒരു രൂപവും അവർ അതിനുകൊടുത്തു.

അങ്ങനെ മാർക്സും എംഗൽസും കൂടി വൈരുധ്യാധിഷ്ഠിത ഭൗതികവാദമെന്ന പേരിലറിയപ്പെടുന്ന പുതിയൊരു തത്വശാസ്ത്രം ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുവന്നു. പ്രകൃതിയിലും സമുദായത്തിലുമുണ്ടാകുന്ന മാറ്റങ്ങളെ മനസിലാക്കാനും ആ മാറ്റങ്ങളുടെ നിർണായക ശക്തികളെ മനുഷ്യസമുദായത്തിന്റെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി ഉപയോഗിക്കാനും സഹായിക്കുന്ന ഒരു തത്വശാസ്ത്രമായിരുന്നു അത്.

മാർക്സും എംഗൽസും തികഞ്ഞ ഭൗതികവാദികളായിരുന്നു. പ്രകൃതിയിലും സമുദായത്തിലുമുണ്ടാകുന്ന മാറ്റങ്ങളെ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ അവയിലടങ്ങിയ ഭൗതികതത്വത്തെയാണ് അവർ അടിസ്ഥാനമായെടുത്തത്. ശാസ്ത്രത്തിന്റെ പരിധിക്കപ്പുറത്തു നിൽക്കുന്ന ദിവ്യങ്ങളും അജ്ഞാതങ്ങളുമായ ശക്തികളല്ല, അറിയപ്പെടാൻ കഴിയുന്ന ഭൗതികനിയമങ്ങളാണ് പ്രകൃതിയുടെയും മനുഷ്യ സമുദായത്തിന്റെയും ഗതിക്രമങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതെന്ന് അവർ ഉറപ്പിച്ചുപറഞ്ഞു. സാമൂഹ്യജീവിതം മനുഷ്യന്റെ മാനസിക പ്രവർത്തനങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചല്ല, നേരെമറിച്ച് മാനസിക പ്രവർത്തനങ്ങൾ സാമൂഹ്യജീവിതത്തെ ആശ്രയിച്ചാണ് നിലകൊള്ളുന്നത്. സ്റ്റാലിൻ വിവരിക്കുന്നു:

‘സമുദായത്തിന്റെ ഭൗതികജീവിതം വ്യക്തികളുടെ ആഗ്രഹാഭിലാഷങ്ങളിൽനിന്നു സ്വതന്ത്രമായി നിൽക്കുന്ന ബാഹ്യയാഥാർത്ഥ്യവും സമുദായത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക ജീവിതം ഈ ബാഹ്യയാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ പ്രതിബിംബവുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് സാംസ്കാരിക ജീവിതത്തിന്റെ ഉത്ഭവം—സാമുദായികാശയങ്ങളുടെയും സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെയും രാഷ്ട്രീയാഭിപ്രായങ്ങളുടെയും രാഷ്ട്രീയ സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും ഉത്ഭവം—ആരാഞ്ഞു നോക്കേണ്ടത് ആ ആശയങ്ങളിലും സിദ്ധാന്തങ്ങളിലും അഭിപ്രായങ്ങളിലും സ്ഥാപനങ്ങളിലുമല്ല. പിന്നെയോ, സമുദായത്തിന്റെ ഭൗതികജീവിതത്തിന്റെ ചുറ്റുപാടുകളിലാണ്; സാമൂഹ്യജീവിതത്തിലാണ്. കാരണം, അവയാണ് ഈ ആശയങ്ങളേയും സിദ്ധാന്തങ്ങളേയും അഭിപ്രായങ്ങളേയും സ്ഥാപനങ്ങളേയും പ്രതിബിംബിപ്പിക്കുന്നത്’.

മനുഷ്യരുടെ മനോമണ്ഡലങ്ങളിലിഴുകിപ്പിടിച്ചു കിടക്കുന്ന ചളിക്കട്ടകളെ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളേയും വ്യാമോഹങ്ങളേയും തെറ്റായ സിദ്ധാന്തങ്ങളേയും തുടച്ചുനീക്കി അഭിവൃദ്ധിയുടെ വെളിച്ചം വീശാനുള്ള ഒരുപകരണമെന്ന നിലയ്ക്കാണ് ഈ ഭൗതികതത്വശാസ്ത്രത്തെ മാർക്സും എംഗൽസും ഉപയോഗിച്ചത്. പ്രകൃതിയുടെയും സമുദായത്തിന്റെയും യഥാർത്ഥസ്വഭാവവും അവയുടെ പിന്നിലുള്ള നിയമങ്ങളും മനസിലാക്കിക്കൊണ്ട് അവയെ മനുഷ്യന്റെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി ഉപയോഗിക്കേണ്ടതെങ്ങനെയെന്ന് അവർ പഠിപ്പിച്ചു.

2.4

മാർക്സിനു മുമ്പും മുതലാളിത്തോൽപാദന വ്യവസ്ഥയുടെ സ്വഭാവത്തെ വിശകലനം ചെയ്ത ധനശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. ചരക്കുകളുടെ വിലയുടെ അടിസ്ഥാനം അദ്ധ്വാനമാണെന്നും ചരക്കുകൾ കൈമാറ്റം ചെയ്യപ്പെടുന്നത് അവയിലടങ്ങിയ അധ്വാനത്തിന്റെ തോതനുസരിച്ചാണെന്നും ആഡംസ്മിത്ത്, റിക്കാർഡോ തുടങ്ങിയ തത്വശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ വ്യക്തമാക്കിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. പക്ഷേ, മുതലാളിക്കു കിട്ടുന്ന ലാഭത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമെന്തെന്നോ മുതലാളിത്തത്തിന്റെ വളർച്ചയുടെ നിയമങ്ങളെന്തൊക്കെയാണെന്നോ കണ്ടുപിടിക്കാനവർക്കു കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. സ്മിത്തിന്റെയും റിക്കോർഡോവിന്റെയും ധനശാസ്ത്ര സിദ്ധാന്തങ്ങളെ യുക്തിയുക്തമായി വളർത്തിക്കൊണ്ട് മിച്ചമൂല്യമാണ് മുതലാളിത്ത ചൂഷണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമെന്ന് മാർക്സ് പ്രഖ്യാപിച്ചു.

മുതലാളിത്തോൽപാദന രീതിയെ ശാസ്ത്രീയമായി വിശകലനം ചെയ്തുകൊണ്ട് മുതലാളികൾ തൊഴിലാളികളെ ചൂഷണം ചെയ്യുന്നത് ഏതുവിധത്തിലാണെന്ന് അദ്ദേഹം വെളിപ്പെടുത്തി. തൊഴിലാളികളുടെ അദ്ധ്വാനത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തിനു മാത്രമേ മുതലാളികൾ പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നുള്ളൂ. പ്രതിഫലം കൊടുക്കാതെയുള്ള അദ്ധ്വാനം കൊണ്ട് നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്ന മിച്ചമൂല്യം മുതലാളികൾ തട്ടിയെടുക്കുന്നു. ഈ മിച്ചമൂല്യത്തിൽ നിന്നാണ് മുതലാളികൾക്ക് ലാഭമുണ്ടാകുന്നത്.

ലെനിൻ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതുപോലെ, മിച്ചമൂല്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള സിദ്ധാന്തമാണ് മാർക്സിയൻ ധനശാസ്ത്രത്തിന്റെ കാതൽ. ഈ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് മുതലാളിത്തത്തിന്റെ അധഃപതനവും നാശവും അനിവാര്യമാണെന്ന് മാർക്സും എംഗൽസും ഉൽഘോഷിച്ചത്.

ഇങ്ങനെ മാർക്സിസം പ്രധാനമായി മൂന്ന് ഉറവിടങ്ങളിൽ നിന്നാണ് രൂപമെടുത്തത്. 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ജർമ്മൻ തത്വശാസ്ത്രം, ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ധനശാസ്ത്രം, യൂറോപ്യൻ സോഷ്യലിസം. തങ്ങൾക്കു മുമ്പു ജീവിച്ച പ്രഗൽഭമതികളായ മഹാരഥന്മാരുടെ ആശയങ്ങളെ മുഴുവൻ വിമർശനപരമായി പരിശോധിക്കുകയും അവയുടെ ഏറ്റവും നല്ല ഭാഗങ്ങളെയെല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് മാർക്സും എംഗൽസും ചിന്താലോകത്തിലാകെ ഒരു വമ്പിച്ച വിപ്ലവമുണ്ടാക്കിയത്; തത്വശാസ്ത്രം, രാജ്യതന്ത്രം, ധനശാസ്ത്രം, സാമൂഹ്യശാസ്ത്രം, ചരിത്രം മുതലായവയെപ്പറ്റിയുള്ള വീക്ഷണഗതികളിലാകെ ഒരു സമൂലപരിവർത്തനം വരുത്തിയത്.

'ലെനിൻ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയുണ്ടായി: ഏറ്റവും വിപ്ലവകാരിയായ വർഗത്തിന്റെ പത്തുലക്ഷക്കണക്കിലുള്ള, കോടിക്കണക്കിലുള്ള, ചെവികളെ ആകർഷിക്കാൻ മാർക്സിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്ക് സാധിച്ചതെന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് ചോദിച്ചാൽ അതിന് ഒരു മറുപടി മാത്രമാണ് നിങ്ങൾക്ക് കിട്ടുക. മുതലാളിത്തത്തിൻകീഴിൽ സമാർജ്ജിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യജ്ഞാനത്തിന്റെ കെട്ടുറപ്പുള്ള അടിത്തറയിന്മേലാണ് അദ്ദേഹം നിലയുറപ്പിച്ചത്. മുൻകാലങ്ങളിൽ ശാസ്ത്രം നിർമ്മിച്ച എല്ലാറ്റിനേയും, അദ്ദേഹം തികച്ചും ഉപയോഗപ്പെടുത്തി. മനുഷ്യസമുദായം സൃഷ്ടിച്ച എല്ലാറ്റിനേയും, യാതൊന്നും വിടാതെ, അദ്ദേഹം വിമർശനപരമായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തി. മനുഷ്യചിന്ത സൃഷ്ടിച്ച എല്ലാറ്റിനേയും വിമർശിക്കുകയും തൊഴിലാളി പ്രസ്ഥാനത്തെ ഉരകല്ലിന്മേൽ മാറ്റുരച്ചു നോക്കുകയും രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട്, ബൂർഷ്വാപരിമിതികളാലും ബൂർഷ്വാവ്യാമോഹങ്ങളാലും നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്ന ജനങ്ങൾക്കാർക്കും കഴിയാത്തവിധത്തിൽ പുതിയ നിഗമനങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചു'.

ഇതിലാണ് മാർക്സിസത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യം കിടക്കുന്നത്. ഇതിൽനിന്നാണ് മാർക്സിന്റെ ശാസ്ത്രീയമായ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളും വിപ്ലവകരമായ നേട്ടങ്ങളും ഉടലെടുത്തത്.

അന്ന് മുതലാളിത്തം ഇന്നത്തെപ്പോലെ ജീർണിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്ന ഓജസ്സും പ്രസരിപ്പുമുണ്ടായിരുന്നു. അത് വിജയത്തിൽനിന്ന് വിജയത്തിലേക്ക് കുതിക്കുകയായിരുന്നു. അത്തരമൊരു ഘട്ടത്തിലാണ് മുതലാളിത്തത്തിന്റെ നിയമങ്ങൾ അതിനെ കേന്ദ്രീകരണത്തിലേക്കും കുഴപ്പങ്ങളിലേക്കും ഒടുവിൽ നാശത്തിലേക്കും നയിക്കുമെന്ന് മാർക്സും എംഗൽസും പ്രവചിച്ചത്. മർദ്ദിതരും ചൂഷിതരുമായ തൊഴിലാളികൾ വർഗസമരത്തിലൂടെ ഭരണാധികാരം പിടിച്ചെടുക്കുമെന്നും തൊഴിലാളി സർവാധിപത്യം സ്ഥാപിച്ച് സോഷ്യലിസം കെട്ടിപ്പടുക്കുമെന്നും ഒടുവിൽ മർദ്ദനവും കഷ്ടപ്പാടുമില്ലാത്ത വർഗങ്ങളും ഭരണയന്ത്രങ്ങളുമില്ലാത്ത, കമ്യൂണിസ്റ്റ് സമുദായം ലോകത്തിലെങ്ങും പടുത്തുയർത്തുമെന്നും പ്രഖ്യാപിച്ചത്.

ശാസ്ത്രീയതത്വങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ മാത്രമല്ല, ശാസ്ത്രീയാടിസ്ഥാനത്തിൽ വിപ്ലവ പ്രസ്ഥാനങ്ങളെ സംഘടിപ്പിക്കുന്ന കാര്യത്തിലും മാർക്സും എംഗൽസും നേതൃത്വം നൽകി. സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവം നടത്തി തൊഴിലാളി സർവാധിപത്യം സ്ഥാപിച്ച് സോഷ്യലിസം കെട്ടിപ്പടുക്കുകയെന്ന ചരിത്രപരമായ കടമ നിർവഹിക്കണമെങ്കിൽ തൊഴിലാളി വർഗത്തിന് സ്വന്തമായൊരു പാർട്ടി, സുശക്തമായ കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി, കൂടിയേ കഴിയൂ എന്ന് അവർ പ്രായോഗികാനുഭവങ്ങളിലൂടെ പഠിപ്പിച്ചു. എംഗൽസ് എഴുതി:

'വിധി നിർണായകമായ ദിവസം വരുമ്പോൾ രാഷ്ട്രീയാധികാരം പിടിച്ചെടുക്കാൻ വേണ്ട ശക്തി തൊഴിലാളി വർഗത്തിനുണ്ടാകണമെങ്കിൽ മറ്റെല്ലാ പാർട്ടികളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായി, അവയ്ക്കെല്ലാമെതിരായി, തൊഴിലാളി വർഗം തങ്ങളുടെ സ്വന്തം പാർട്ടി, വർഗബോധത്തോടുകൂടിയ ഒരു വർഗ പാർട്ടി, രൂപീകരിക്കണം'.

1847ൽ ലണ്ടനിൽവെച്ച് മാർക്സിന്റേയും എംഗൽസിന്റേയും നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു 'കമ്യൂണിസ്റ്റ് ലീഗ്' സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. 1864ൽ പടിഞ്ഞാറൻ യൂറോപ്പിലെ മിക്ക രാജ്യങ്ങളിലേക്കും വിപ്ലവകാരികളായ തൊഴിലാളികൾ ഒന്നാം ഇന്റർനാഷണലിൽ കൈകോർത്തുപിടിച്ചു.

അങ്ങനെ തൊഴിലാളികൾക്ക് തങ്ങളുടെ വിമോചന സമരത്തിന്റെ കാഴ്ചപ്പാട് മാത്രമല്ല, മൂർച്ചയുള്ളൊരു സമരായുധവും ലഭിച്ചു.

അങ്ങനെ ഭാവിയുടെ പൂർണ്ണതയിലേക്ക് കുതിക്കുന്ന മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ ജാതകം കുറിക്കപ്പെട്ടു. പുതിയൊരു ജീവിതത്തിനുവേണ്ടി: പുതിയൊരു സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥക്കുവേണ്ടി, പുതിയൊരു ലോകത്തിനുവേണ്ടി പതിനായിരക്കണക്കിനുള്ള ജനങ്ങൾ മാർക്സിസത്തിന്റെ കൊടിക്കൂറയിൻകീഴിൽ അണിനിരന്ന്, പതറിച്ച കൂടാതെ, ഭാവിയിലേക്ക് മാർച്ച് ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി.

2.5

സംഭവബഹുലമായ 22 കൊല്ലങ്ങൾ. ഒടുവിൽ 1870ൽ മുതലാളിത്തത്തിന്റെ വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ മൂർച്ഛിക്കുന്നു. ഫ്രാൻസും പ്രഷ്യയും തമ്മിൽ യുദ്ധം. സെഡാനിൽ വച്ച് നെപ്പോളിയൻ മൂന്നാമന്റെ പട്ടാളങ്ങൾ തോറ്റ് തുന്നം പാടുന്നു.

1871 മാർച്ച്; തൊഴിലാളികളുടെ വിപ്ലവബോധം ഇരമ്പിക്കയറി. മുതലാളിവർഗത്തിന്റെ സ്വേച്ഛാധിപത്യം തട്ടിത്തകർക്കപ്പെട്ടു. തൊഴിലാളികൾക്ക് ഭരണം നടത്താൻ കഴിയുമെന്ന് ആദ്യമായി തെളിയിച്ച പാരീസ് കമ്യൂൺ തലപൊന്തിച്ചു. മാർച്ച് 18ന് പാരീസിലെ ടൗൺ ഹാളിൽ ചുകപ്പുകൊടി പാറിക്കളിച്ചു. മുതലാളിത്തം ശാശ്വതമല്ലെന്ന് തെളിയിക്കപ്പെട്ടു.

പക്ഷേ, മുതലാളിത്തത്തിന്റെ ആയുസ് അവസാനിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. തൊഴിലാളിവർഗം ഒരു സ്വതന്ത്ര ശക്തിയായി തീർന്നുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെങ്കിലും ഭരണമേറ്റെടുക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം അത് ശക്തിയാർജ്ജിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. പിന്തിരിപ്പന്മാരുടെ വിരുദ്ധ മുന്നണി പാരീസ് കമ്മ്യൂണിനെ ചോരയിൽ മുക്കിക്കൊല്ലാൻ വേണ്ടി എല്ലാത്തരം മൃഗീയതകളും എടുത്തുപയോഗിച്ചു. കമ്യൂണിസ്റ്റ് അക്രമത്തിന്റെ വെല്ലുവിളിയെ നേരിടാൻ വേണ്ടി അവർ നിരായുധരായ സ്ത്രീകളുടെയും കുട്ടികളുടെയും ചോരയൊഴുക്കി. വെറുമൊരാഴ്ചയ്ക്കുള്ളിൽ പാരീസിലെ 40,000ത്തിലധികം കമ്മ്യൂൺ ഭടന്മാർ വെടിവച്ചു കൊല്ലപ്പെട്ടു. എന്നിട്ടും ചുകപ്പുകൊടിയുടെ ഭരണം നിലനിർത്താൻ വേണ്ടി തൊഴിലാളികൾ അസാമാന്യമായ ധീരതയോടെ പടവെട്ടി—പക്ഷേ, ഫലമുണ്ടായില്ല. 72 ദിവസത്തെ ആവേശകരമായ ജീവിതത്തിനുശേഷം പാരീസ് കമ്മ്യൂൺ വീരമരണം പ്രാപിച്ചു.

മുതലാളികൾ ആഹ്ലാദിച്ചു. ഇനിയൊരിക്കലും സോഷ്യലിസം തലപൊക്കില്ലെന്ന് അവർ വീമ്പിളക്കി.

പക്ഷേ, യഥാർത്ഥത്തിൽ സോഷ്യലിസമല്ല, മുതലാളിത്തമാണ് തലപൊക്കാതായത്. എന്തെന്നാൽ, പാരീസ് കമ്മ്യൂണോടുകൂടി മുതലാളിത്തത്തിന്റെ യുവത്വമവസാനിച്ചു. അതിന്റെ ശരീരത്തിൽ ജരാനരകൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടാൻ തുടങ്ങി.

20-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പടിവാതിൽക്കലെത്തിയപ്പോഴേക്കും മുതലാളിത്തത്തിന്റെ സ്വഭാവമാകെ മാറി അത് പുതിയൊരു ഘട്ടത്തിലേക്ക്—അതിന്റെ അവസാനഘട്ടത്തിലേക്ക്—അധഃപതനത്തിന്റെയും നാശത്തിന്റെയും ഘട്ടത്തിലേക്ക്—കാലെടുത്തുവച്ചു. മുതലാളിത്തം മൂത്തു മുരടിച്ച് ചുക്കിച്ചുളിഞ്ഞ് ശവക്കുഴിയിലേക്ക് കാൽനീട്ടുന്ന സാമ്രാജ്യാധിപത്യമായി മാറി. മറുഭാഗത്ത് മുതലാളിത്തത്തെ തട്ടിത്തകർക്കുന്നതിനുള്ള പരിതഃസ്ഥിതികൾ പരിപക്വമായി.

വിപ്ലവ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ തിളച്ചുപൊങ്ങി.

രണ്ടാം ഇന്റർനാഷണലിന്റെ നേതാക്കന്മാർ—ജയപ്രകാശിന്റെയും ബെവിന്റെയും മുൻഗാമികൾ—ബേൻസ്റ്റീൻ, കോട്സ്കി, വെൻഡറർ വൈൽഡ്, മെക്ഡൊണാൾഡ് മുതലായ അവസരവാദികൾ—മാർക്സിസത്തെ പുനഃപരിശോധന ചെയ്യാനും തിരുത്തിയെഴുതാനും പുറപ്പെട്ട ഒരു ഘട്ടമായിരുന്നു അത്. തങ്ങളാണ് യഥാർത്ഥ സോഷ്യലിസത്തിനുവേണ്ടി നിലകൊള്ളുന്നതെന്ന് ബഡായി പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവർ മാർക്സിസത്തിന്റെ നേരെ യുദ്ധം പ്രഖ്യാപിച്ചു. പക്ഷേ, ചരിത്രം അവരുടെ ഭാഗത്തായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് മാർക്സിനേയും എംഗൽസിനേയും എതിർത്ത പണ്ഡിതമൂഢന്മാരെല്ലാം ഒടുവിൽ പിന്തിരിപ്പത്തത്തിന്റെ പാളയത്തിൽ അഭയം പ്രാപിക്കുകയും അങ്ങനെ തങ്ങളുടെ തനിനിറം വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

പാരീസ് കമ്മ്യൂണിന്റെ വീരമരണം മുതൽ 20-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ജനനംവരെ നീണ്ടുനിന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തെപ്പറ്റി ലെനിൻ എഴുതി:

‘പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങൾ ഭാവി പരിവർത്തനങ്ങളുടെ കാലഘട്ടത്തിന് സമാധാനപരമായി ഒരുക്കു കൂട്ടുകയെന്ന ഒരു ദശയിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നു. സത്തിൽ തൊഴിലാളി വർഗ്ഗത്തിന്റേതായ സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടികൾ എല്ലായിടത്തും രൂപവൽക്കരിക്കപ്പെടുന്നു. ആ പാർട്ടികൾ ബൂർഷ്വാപാർലമെൻറുകളെ ഉപയോഗിക്കാൻ പഠിക്കുന്നു. അവ സ്വന്തമായി ദിനപ്പത്രങ്ങളും വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളും ട്രേഡ് യൂണിയനുകളും സഹകരണസംഘങ്ങളും സ്ഥാപിക്കുന്നു. മാർക്സിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്ക് വിജയവും വ്യാപ്തിയും ലഭിക്കുന്നു.

‘മാർക്സിസത്തിന് കിട്ടിയ താത്വികവിജയം അതിന്റെ ശത്രുക്കളെ മാർക്സിസ്റ്റുകാരായി സ്വയം നടിക്കാൻ നിർബന്ധിച്ചു—ഇതാണ് ചരിത്രത്തിന്റെ വൈരുദ്ധ്യം നിറഞ്ഞ ഗതിക്രമം. അടിമുതൽ മുടിവരെ പൂപ്പൽപിടിച്ച മിതവാദിത്വം അവസരസേവയുടെ രൂപം കൈക്കൊണ്ട് സ്വയം ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. മഹത്തായ സമരങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ശക്തി സജ്ജീകരിക്കുന്ന കാലഘട്ടത്തെ, ആ സമരങ്ങളെത്തന്നെ ഉപേക്ഷിക്കലായി അവർ വ്യാഖ്യാനിച്ചു. സോഷ്യലിസ്റ്റ് നിയമസഭാസാമാജികന്മാരുടെയും തൊഴിലാളി പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വിവിധ ഭാരവാഹികളുടെയും ഇടയിലവർക്ക് ധാരാളം അനുയായികളുണ്ടായി’.

എതിരാളികളുടെ ആക്രമണങ്ങളിൽ നിന്ന് മാർക്സിസത്തെ കാത്തുരക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. പുതിയ പരിതഃസ്ഥിതികളിൽ പുതിയ സാമൂഹ്യാനുഭവങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാർക്സിസത്തെത്തന്നെ വളർത്തേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. ചരിത്രപരമായ ഈ കടമകൾ നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ടു. പുതിയ പരിതഃസ്ഥിതികൾക്ക് യോജിച്ചമട്ടിൽ, സാമൂഹ്യ വളർച്ചയുടെ ആവശ്യങ്ങളെ നടപ്പിൽവരുത്താൻ കഴിയത്തക്കവണ്ണം, മാർക്സിസം വളർത്തപ്പെട്ടു—ലെനിനിസം ഉയർന്നുവന്നു.

2.6

ലെനിനിസമെന്നുവെച്ചാലെന്താണ്?

സ്റ്റാലിൻ നിർവ്വചിക്കുന്നു:

> ‘ലെനിനിസം സാമ്രാജ്യാധിപത്യത്തിന്റെയും തൊഴിലാളി വിപ്ലവത്തിന്റെയും കാലഘട്ടത്തിലെ മാർക്സിസമാണ്. കുറേക്കൂടി വ്യക്തമായി പറയുകയാണെങ്കിൽ ലെനിനിസമെന്നത് തൊഴിലാളി വിപ്ലവത്തിന്റെയും പ്രത്യേകിച്ച് തൊഴിലാളി സർവ്വാധിപത്യത്തിന്റെയും തത്വവും തന്ത്രവുമാണ്’.

ജീവനുള്ള ഒരു ശാസ്ത്രമാണ് മാർക്സിസം. അതുകൊണ്ട് അതിന് നിശ്ചലമായി നിൽക്കാൻ വയ്യ—സാമൂഹ്യ വളർച്ചയിലുണ്ടാകുന്ന മാറ്റങ്ങളോടൊപ്പം പുതിയ അനുഭവങ്ങളും ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ട് അത് വളരുന്നു; കൂടുതൽ പുഷ്ടിപ്പെടുന്നു.

19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തിൽ തന്നെ ലെനിൻ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി:

> ‘മാർക്സിസ്റ്റ സിദ്ധാന്തം പരിപൂർണ്ണവും മാറ്റമില്ലാത്തതുമായ ഒന്നാണെന്ന് ഞങ്ങൾ തീരെ കരുതുന്നില്ല. അത് ശാസ്ത്രത്തിന്റെ അടിത്തറ പാവുക മാത്രമാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്നും സോഷ്യലിസ്റ്റുകാർ അതിനെ എല്ലാവഴിക്കും വളർത്തേണ്ടതുണ്ടെന്നും അല്ലെങ്കിലവർ ജീവിതത്തിന്റെ പിന്നണിയിൽ തങ്ങിപ്പോകുമെന്നുമാണ് ഞങ്ങളുടെ ദൃഢവിശ്വാസം’.

സ്റ്റാലിൻ പറയുന്നു:

> ‘മാർക്സിസം എല്ലാ കാലങ്ങൾക്കും ബാധകമായ മാറ്റമില്ലാത്തതും സനാതനവുമായ, പ്രമാണങ്ങളേയും നിഗമനങ്ങളേയും അംഗീകരിക്കുന്നില്ല. മാർക്സിസം എല്ലാത്തരം വരട്ടുവാദത്തിന്റെയും ശത്രുവാണ്’.

മാർക്സിന്റെ ജീവിതകാലത്തിനുശേഷം മനുഷ്യസമുദായത്തിലുണ്ടായ മാറ്റങ്ങളേയും തൊഴിലാളി വിപ്ലവപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വളർച്ചയേയും മാർക്സിസത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ പരിശോധിച്ചുകൊണ്ട് ലെനിൻ പുതിയ തത്വങ്ങളുന്നയിച്ചു. 20-ാം നൂറ്റാണ്ടോടുകൂടി ആവിർഭവിച്ച സാമ്രാജ്യത്വം മുതലാളിത്തത്തിന്റെ എല്ലാ വൈരുദ്ധ്യങ്ങളും മൂർഛിക്കുകയും സാമ്രാജ്യയുദ്ധങ്ങളും തൊഴിലാളി വിപ്ലവങ്ങളും പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടുകയും ചെയ്യുമെന്നും തൊഴിലാളികൾ മുതലാളിത്തത്തെ തട്ടിത്തകർത്ത് തങ്ങളുടെ സ്വന്തം സർവ്വാധിപത്യം സ്ഥാപിക്കുമെന്നും അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു.

സാമ്രാജ്യത്വകാലഘട്ടത്തിൽ മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങളുടെ വളർച്ച അസമമായിട്ടാണ്. ഉൽപാദനശക്തികൾ എല്ലാ രാജ്യത്തും ഒരുപോലെയല്ല വളരുന്നത്. ഈ സിദ്ധാന്തത്തെ വിശകലനം ചെയ്തുകൊണ്ട് ലെനിൻ പ്രഖ്യാപിച്ചു, ഒരു രാജ്യത്തിൽ മാത്രമായോ ഏതാനും രാജ്യങ്ങളിൽ ഒറ്റയ്ക്കൊറ്റയ്ക്കായോ സോഷ്യലിസത്തിന്റെ വിജയം സാദ്ധ്യമാണെന്ന്.

മുതലാളിത്തം കുത്തക മുതലാളിത്തമാകുന്നതിനു മുമ്പ് ജീവിച്ചിരുന്ന മാർക്സിനും എംഗൽസിനും കാണാൻ കഴിയാത്ത ഒരു പുതിയ സിദ്ധാന്തമാണിത്. മുതലാളിത്തോൽപാദനരീതി ഏറ്റവുമധികം വളരുകയും തൊഴിലാളിവർഗം സമുദായത്തിലെ ഭൂരിപക്ഷമായി മാറുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ മാത്രമേ സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവം ജയിക്കുകയുള്ളൂവെന്നാണ് മാർക്സും എംഗൽസും കരുതിയിരുന്നത്. പക്ഷേ, കുത്തക മുതലാളിത്തത്തിന്റെ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ അവരുടെ നിഗമനം സാധുവല്ലാതായിത്തീർന്നു.

സ്റ്റാലിൻ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു:

> ‘മുതലാളിത്തം അത്ര ഉയർന്ന തോതിൽ വളരുകയും തൊഴിലാളിവർഗം ജനസംഖ്യയുടെ ഭൂരിപക്ഷമായിത്തീരുകയും ചെയ്തിട്ടില്ലെങ്കിൽക്കൂടി, തൊഴിലാളിവർഗത്തിന് തട്ടിത്തകർക്കാൻ കഴിയത്തക്കവണ്ണം മുതലാളിത്തത്തിന്റെ അണി ദുർബലമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള വ്യത്യസ്തരാജ്യങ്ങളിൽ സോഷ്യലിസത്തിന്റെ വിജയത്തിന് പരിപൂർണ്ണ സാദ്ധ്യതയുണ്ട്. സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഈ ലെനിനിസ്റ്റ് സിദ്ധാന്തം 1915-16ലാണ് കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടത്. സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവം നിസംശയമായും വിജയിക്കുക മുതലാളിത്തം ഏറ്റവുമധികം വളർന്നുകഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള രാജ്യങ്ങളിലല്ല; നേരേമറിച്ച് മുതലാളിത്തത്തിന്റെ വളർച്ച അത്ര ഉയർന്ന രൂപത്തിലെത്തിയിട്ടില്ലെങ്കിൽ കൂടി അതിന്റെ അണി ദുർബലമാവുകയും അതിനെ തകർക്കാൻ തൊഴിലാളിവർഗത്തിന് കൂടുതൽ എളുപ്പമാവുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള രാജ്യങ്ങളിലാണ് സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവം വിജയിക്കുക’.

ഈ പുതിയ സിദ്ധാന്തം റഷ്യയിലെ തൊഴിലാളി വർഗത്തിന്റെ കയ്യിൽ ഒരു മൂർച്ചയേറിയ ആയുധമായിത്തീർന്നു.

സോഷ്യലിസത്തിലേക്ക് ഒറ്റയടിപ്പാതയില്ലെന്നും പ്രത്യേകിച്ച്, പിന്നണിയിൽ കിടക്കുന്ന ഒരു രാജ്യത്തിന് ജനാധിപത്യ വിപ്ലവത്തിലൂടെയല്ലാതെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവത്തിലേക്ക് എളുപ്പത്തിൽ മാർച്ച് ചെയ്യാൻ സാധിക്കില്ലെന്നും മുതലാളിത്ത രാജ്യത്തിലെ വിപ്ലവവും കോളനിയിലെ വിപ്ലവവും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടെന്നും ലെനിൻ പഠിപ്പിച്ചു. ഓരോ വിപ്ലവത്തിലും നേതൃത്വം വഹിക്കുന്ന തൊഴിലാളി വർഗത്തിന് സവിശേഷങ്ങളായ കടമകളുണ്ടെന്നും വ്യത്യസ്തങ്ങളായ തന്ത്രങ്ങളും അടവുകളും പ്രയോഗിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കി.

തൊഴിലാളിവർഗ നേതൃത്വമെന്നാൽ മറ്റ് ജനവിഭാഗങ്ങളെക്കൂടി വിപ്ലവത്തിലണിനിരത്തലാണ്. മറ്റു വർഗങ്ങളും പാർട്ടികളുമായി യാതൊരൊത്തുതീർപ്പും പാടില്ലെന്ന് വാദിച്ച ട്രോട്സ്കിസ്റ്റുകാരെ അദ്ദേഹം കണക്കിന് കശക്കിക്കൊടുത്തു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:

‘സാർവദേശീയ മുതലാളിത്തത്തെ മറിച്ചിടാനുള്ള യുദ്ധം സാധാരണ രണ്ടു രാജ്യങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള യുദ്ധത്തെക്കാൾ എത്രയോ അധികം ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതാണ്, കുഴപ്പമേറിയതാണ്, കാലദൈർഘ്യമുള്ളതാണ്. ഇത്തരമൊരു യുദ്ധത്തിൽ ശത്രുപക്ഷത്തിനകത്തുള്ള സ്വരച്ചേർച്ചയില്ലായ്മയെ (അവ താൽക്കാലികമാണെങ്കിൽപോലും) ഉപയോഗപ്പെടുത്താനും, സാദ്ധ്യതയുള്ളിടത്ത് ചിലരുമായി കൂട്ടുകൂടുവാനും (താൽക്കാലികവും അസ്ഥിരവുമാണെങ്കിൽക്കൂടി) പരിതഃസ്ഥിതിയുടെ ആവശ്യമനുസരിച്ചുള്ള ഒത്തുതീർപ്പുകളും സന്ധികളുമുണ്ടാക്കുവാനും ഒരിക്കലും തയ്യാറാവരുതെന്ന് ആദ്യമേ തീരുമാനിക്കുന്നത് പമ്പരവിഡ്ഢിത്തമല്ലേ? .... ശത്രുപക്ഷത്തിലുള്ള ഓരോ പിളർപ്പിനേയും അതെത്ര നിസാരമായാലും ശരി—വിവിധ രാജ്യങ്ങളിലുമുള്ള മുതലാളി വർഗത്തിനിടയിലും ബൂർഷ്വാ ഗ്രൂപ്പുകൾക്കിടയിലും കാണുന്ന വൈരുദ്ധ്യങ്ങളേയും സാമർത്ഥ്യത്തോടും ശ്രദ്ധയോടും കൂടി പരിപൂർണ്ണമായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും, ബഹുജനാടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ബന്ധുവിനെ നേടാനുള്ള (ആ ബന്ധുത്വം എത്രതന്നെ താൽക്കാലികവും അവിശ്വസനീയവും ബലഹീനവുമായിക്കൊള്ളട്ടെ) ഏത് നിസാരസന്ദർഭത്തേയും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു മാത്രമേ ശക്തിയേറിയ ശത്രുവിനെ തോൽപ്പിക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഇത് മനസിലാവാത്ത ആളുകൾക്ക് മാർക്സിസത്തിന്റെ അഥവാ ശാസ്ത്രീയ സോഷ്യലിസത്തിന്റെ ഒരു പൊടിപോലും മനസിലാക്കാൻ സാധ്യമല്ല’.

സാമൂഹ്യവളർച്ചയുടെ ആവശ്യങ്ങളെയും താൽപര്യങ്ങളെയും പ്രതിഫലിപ്പിക്കുകയും അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന ജനസമൂഹങ്ങളുടെ താൽപര്യങ്ങൾക്കൊത്തവിധം ജീവിതത്തെ മാറ്റിത്തീർക്കാനുള്ള ശാസ്ത്രീയമാർഗം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയും മാത്രമല്ല ലെനിൻ ചെയ്തത്; സോഷ്യലിസത്തിനു വേണ്ടി സമരം നടത്തുന്ന വിപ്ലവകാരികളുടെ പാർട്ടികളെ, രൂപീകരിക്കുകയും ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതെങ്ങനെ എന്നുകൂടി അദ്ദേഹം പഠിപ്പിച്ചു.

അങ്ങനെ തൊഴിലാളികൾ കൂടുതൽ ആത്മവിശ്വാസത്തോടെ ഭാവിയുടെനേർക്ക് നോക്കാൻ തുടങ്ങി.

2.7

വീണ്ടും വിപ്ലവമുന്നേറ്റം. 1905. ‘വിപ്ലവം ജയിക്കട്ടെ! സാർ ചക്രവർത്തി തുലയട്ടെ!’ തുടങ്ങിയ മുദ്രാവാക്യങ്ങളുടെ ചൂളംവിളികൾ. സാറിന്റെ ദൈവദത്തമായ സിംഹാസനം വിറകൊണ്ടു. പണിമുടക്കം പരന്നുപിടിക്കുകയാണ്. 1905 ഡിസംബർ. പണിമുടക്കം ആയുധമേന്തിയ കലാപമായി മാറി. പള്ളികൾ കൂട്ടമണി മുഴക്കി. കുതിരപ്പട്ടാളം, ബയണറ്റുകൾ, ലക്കും ലഗാനുമില്ലാതെ ചീറിപ്പായുന്ന വെടിയുണ്ടകൾ. ഭ്രാന്തുപിടിച്ച സാർ ചക്രവർത്തി കൽപന പുറപ്പെടുവിച്ചു.

> ‘ഒരൊറ്റ വെടിയുണ്ടപോലും ബാക്കിയാവരുത്!’
> വിപ്ലവം തൽക്കാലത്തേക്ക് തോൽക്കപ്പെട്ടു.

മുതലാളികൾ വീണ്ടും സന്തോഷം കൊണ്ട്, തുള്ളിച്ചാടി, വത്തിക്കാൻ ദൈവത്തോടു നന്ദിപറഞ്ഞു. അവസരവാദികൾ ലെനിനേയും സ്റ്റാലിനേയും ആക്ഷേപിച്ചു. ഭീരുക്കൾ പിറുപിറുത്തു: ‘തൊഴിലാളികൾ ആയുധമെടുത്തത് തെറ്റായി!’

തൊഴിലാളികൾ പറഞ്ഞു: ഞങ്ങളുടെ ദിവസം വരും!

ഒടുവിൽ ആ ദിവസം വരികതന്നെ ചെയ്തു.

സാമ്രാജ്യയുദ്ധം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടു. മുതലാളിത്തത്തിന്റെ തീരാക്കുഴപ്പമാരംഭിച്ചു. വിപ്ലവത്തിന്റെ അലകൾ വീണ്ടും ഇരമ്പിക്കയറി. ‘വിപ്ലവം ജയിക്കട്ടെ! സാർ ചക്രവർത്തി തുലയട്ടെ!’ എന്നീ കാഹളം വിളികൾ അന്തരീക്ഷത്തിൽ പൂർവ്വാധികം ഉച്ചത്തിലുയർന്നു.

1917 മാർച്ച്—വിപ്ലവത്തിന്റെ കൊടുങ്കാറ്റിൽ സാർ ചക്രവർത്തിയുടെ കിരീടം തെറിച്ചുപോയി. തൊഴിലാളിവർഗത്തിന്റെ കാഹളംവിളികൾ മുഴങ്ങി. ‘വിപ്ലവം ജയിക്കട്ടെ! സാർ ചക്രവർത്തി തുലയട്ടെ!’

സാർ ചക്രവർത്തി തുലഞ്ഞു. പക്ഷേ, വിപ്ലവം തുടർന്നു. ജനങ്ങൾ വിജയഭേരി മുഴക്കിക്കൊണ്ട് മുന്നോട്ടു കുതിക്കുകയാണ്. പുതിയ മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ; പുതിയ കാഹളംവിളികൾ. ‘മുതലാളിത്തം നശിക്കട്ടെ! സോഷ്യലിസം വിജയിക്കട്ടെ!’ ചീഞ്ഞളിഞ്ഞ മുതലാളിത്തം ലോകത്തിന്റെ ആറിലൊരുഭാഗത്തുനിന്ന് തുടച്ചുനീക്കപ്പെടാൻ പോവുകയാണ്. ഭൂലോകമാകെ കലുങ്ങി മറിയുകയാണ്. ട്രോട്സ്കി പറഞ്ഞു: ‘നിൽക്കട്ടെ. ഒരു രാജ്യത്തിൽ മാത്രമായി സോഷ്യലിസം സ്ഥാപിക്കുക സാദ്ധ്യമല്ല! ആർത്തിരമ്പുന്ന തിരമാലകളോട് അയാൾ മടങ്ങിപ്പോകാൻ കൽപ്പിച്ചു. തിരമാലകൾ കൂട്ടാക്കിയില്ല. ചരിത്രമാണ് മുന്നോട്ട് കുതിക്കുന്നത്. മാർക്സിസം—ലെനിനിസമാണ് വിപ്ലവത്തെ നയിക്കുന്നത്.

മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ കൂടുതലുച്ചത്തിൽ മുഴങ്ങി. ‘മുതലാളിത്തം നശിക്കട്ടെ! സോഷ്യലിസം വിജയിക്കട്ടെ!’.

1917 നവംബർ. കെറൻസ്കിയുടെ ഭരണകൂടം തവിടുപൊടിയായി.

സൂര്യൻ പൂർവ്വാധികം ഉജ്ജ്വലമായി പ്രകാശിച്ചു. ഒരു പുതിയ ലോകം ഉത്ഘാടനം ചെയ്യപ്പെടുകയാണ്!

ഉൽക്കണ്ഠ നിറഞ്ഞ നിമിഷങ്ങളും മണിക്കൂറുകളും പാഞ്ഞുപോയി. രാത്രി $10\frac{3}{4}$ മണി. രാജാക്കന്മാരുടെയും രാജ്ഞിമാരുടെയും സുഖഭോഗങ്ങളുടെ സുഗന്ധം വഹിക്കുന്ന സ്മോൾനി ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് എന്ന മനോഹരമായ മാർബിൾ കൊട്ടാരത്തിൽ വൃത്തികെട്ടവരും വിയർപ്പു നാറുന്നവരും ചളിപുരണ്ടവരും മുഷിഞ്ഞ വസ്ത്രം ധരിച്ചവരുമായ ഒരു കൂട്ടം ആളുകൾ കയറിക്കൂടി—കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ കേന്ദ്രക്കമ്മറ്റി മെമ്പർമാരുടെ പ്രസംഗം കേൾക്കാൻവന്ന സോവിയറ്റ് ഡെപ്യൂട്ടിമാരാണവർ.

ഒരു പുതിയ ലോകത്തിന്റെ ജാതകമെഴുതപ്പെടുകയാണ്. രണ്ടുദിവസം നീണ്ടുനിന്ന സമ്മേളനം. ആശയവും ആവേശവും അസ്വസ്ഥതയും നിറഞ്ഞ അന്തരീക്ഷം.

അതാ! കുടുക്കില്ലാത്ത ഒരു പഴയ കോട്ടും മിന്നുന്ന കഷണ്ടിയുമുള്ള ഒരു കുറിയ മനുഷ്യൻ കയ്യിൽ ഒരു ചുരുൾ കടലാസുമായി പതറാത്ത കാൽവെപ്പോടെ പ്ലാറ്റ് ഫോറത്തിലേക്ക് കയറുന്നു. ആളുകൾ ആർത്തുവിളിച്ചു. നീണ്ടുനിന്ന കരഘോഷം: ആ കുറിയ മനുഷ്യൻ വൃത്തികെട്ടവരും വയറൊട്ടിയവരും ചളിപുരണ്ടവരും തിളങ്ങുന്ന കണ്ണുകളുള്ളവരുമായ ആ ആളുകളെയെല്ലാം ഒന്ന് കണ്ണോടിച്ചു നോക്കിക്കണ്ടു. ശാന്തവും ദൃഢവുമായ സ്വരത്തിൽ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

> ‘സഖാക്കളെ, ഇനി നമുക്ക് സോഷ്യലിസം കെട്ടിപ്പടുക്കാനൊരുങ്ങാം’.

അതു ലെനിനായിരുന്നു, പുതിയ ലോകത്തിന്റെ നേതാവും പുതിയ ഗവണ്മെൻറിന്റെ തലവനുമായ സഖാവ് ലെനിൻ.

2.8

നൂറ്റാണ്ടുകളായി മർദ്ദിതരും ചൂഷിതരുമായ ബഹുജനങ്ങൾ യാതൊന്നിനുവേണ്ടി പടവെട്ടിപ്പോന്നുവോ, പുരാതനകാലം മുതൽക്കേ മനുഷ്യസ്നേഹികളായ മഹാത്മാക്കൾ യാതൊന്ന് സ്വപ്നംകണ്ടു പോന്നുവോ, അത് സഫലമായി. വയറ്റിൽ പട്ടിണിയും മുതുകത്ത് കൊരടാവുകൊണ്ടുള്ള അടിയുടെ പാടുകളുമുള്ള അവശലക്ഷങ്ങൾ ജീവിതത്തിലാദ്യമായി നട്ടെല്ലുനിവർത്തി. പ്രഭുക്കന്മാർ സിംഹാസനങ്ങളിൽ നിന്നിറക്കപ്പെട്ടു. താണവർ ഉയർന്നു. അജ്ഞരും അപരിഷ്കൃതരുമെന്ന് അപഹസിക്കപ്പെട്ടുപോന്ന തൊഴിലാളിവർഗം. കൃഷിക്കാരുടെയും മറ്റ് മർദ്ദിതവിഭാഗങ്ങളുടെയും പിന്തുണയോടുകൂടി സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥയുടെ നേതൃത്വം ഏറ്റെടുത്തു. അടുക്കളപ്പണിക്കാരികൾക്കുപോലും ഭരണയന്ത്രം തിരിക്കാൻ കഴിയുമെന്നായി. തലമുറതലമുറയായി അജ്ഞതയിലും അന്ധകാരത്തിലും കിടന്ന് ഞെരങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നവർക്ക് ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും സാഹിത്യകാരന്മാരും എഞ്ചിനീയർമാരുമൊക്കെയാകാമെന്നായി. മനുഷ്യനെ ചൂഷണം ചെയ്യാനുപയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഉൽപാദനോപകരണങ്ങൾ മനുഷ്യന്റെ ആവശ്യത്തിനും അഭിവൃദ്ധിക്കുമുള്ള പൊതുസ്വത്തായി മാറി. ചൂഷണത്തിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ പോലുമില്ലാത്ത വർഗരഹിതമായ കമ്യൂണിസ്റ്റ് സമുദായത്തിന്റെ അടിത്തറപാകപ്പെട്ടു.

ഭാവിയിലേക്ക് മുന്നേറാൻ തയ്യാറായി നിൽക്കുന്ന ജനങ്ങളെ നോക്കി പുഞ്ചിരിയിട്ടുകൊണ്ട് ലെനിൻ ആവേശഭരിതനായി പറഞ്ഞു:

> ‘ഇതിനുമുമ്പ് എല്ലാ മനുഷ്യജ്ഞാനവും—മനുഷ്യന്റെ പ്രതിഭാശക്തിയാൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതെല്ലാം തന്നെ—ഏതാനും ചിലർക്കു മാത്രം സാങ്കേതിക വൈദഗ്ധ്യത്തിന്റേയും സംസ്കാരത്തിന്റേയും നേട്ടങ്ങൾ കൈവരുത്തിക്കൊടുക്കാനും മറ്റുള്ളവരെ ഏറ്റവും അത്യാവശ്യമായ വെളിച്ചത്തിൽനിന്നും പുരോഗതിയിൽ നിന്നും അകറ്റിനിർത്താനും വേണ്ടിയാണ് വിനിയോഗിക്കപ്പെട്ടു പോന്നത്. ഇനി മുതൽ സാങ്കേതികവൈദഗ്ധ്യത്തിന്റെ എല്ലാ ഇന്ദ്രജാലങ്ങളും സംസ്കാരത്തിന്റെ എല്ലാ നേട്ടങ്ങളും മുഴുവൻ ജനങ്ങളുടെയും സ്വത്തായിത്തീരും. മനുഷ്യന്റെ ചിന്തയും പ്രതിഭയും ഇനിയൊരിക്കലും ഹിംസയ്ക്കും ചൂഷണത്തിനുമുള്ള ഉപകരണങ്ങളാവുകയില്ല. ഇതു നമുക്കറിയാം. ചരിത്രത്തിന്റെ ഏറ്റവും മഹത്തായ ഈ കടമ നിറവേറ്റാൻ വേണ്ടി പണിയെടുക്കുന്നത് അഭിമാനകരമല്ലേ? നമ്മുടെ എല്ലാ ശക്തിയും അതിനുവേണ്ടി ഉപയോഗിക്കുന്നതാവശ്യമല്ലേ? തൊഴിലാളിവർഗം ഈ ഗംഭീരമായ ചരിത്ര കടമ പരിപൂർണ്ണതയിലോളം നിറവേറ്റാതിരിക്കുകയില്ല. കാരണം, വിപ്ലവത്തിന്റെ അന്തർലീനമായ ശക്തികൾ, നവീകരണവും യുവത്വവും സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനുള്ള കഴിവുകൾ, അവരിലാണ് നിലനിൽക്കുന്നത്.’

അതിനുമുമ്പും ഭരണപരിവർത്തനങ്ങളുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. വിപ്ലവങ്ങളുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, ഒക്ടോബർ വിപ്ലവം ഒരു പുതിയ തരത്തിലുള്ള വിപ്ലവമാണ്.

സ്റ്റാലിൻ എഴുതുന്നു:

> മുമ്പുണ്ടായിട്ടുള്ള വിപ്ലവങ്ങൾ സാധാരണയായി ഭരണകൂടമെന്ന കപ്പലിന്റെ അമരത്തിൽനിന്ന് ഒരു കൂട്ടം ചൂഷകൻമാരെ മാറ്റി മറ്റൊരുകൂട്ടം ചൂഷകന്മാരെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ചൂഷകന്മാർ മാറും. പക്ഷേ, ചൂഷണം നിലനിൽക്കും. അടിമകളുടെ മോചനപ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ അതാണുണ്ടായത്. അടിയാളരുടെ ലഹളകൾ നടന്ന കാലത്ത് അതാണുണ്ടായത്. ഇംഗ്ലണ്ട്, ഫ്രാൻസ്, ജർമ്മനി എന്നീ രാജ്യങ്ങളിലെ ‘മഹത്തായ’ സുപ്രസിദ്ധ വിപ്ലവങ്ങളുടെ കാലത്ത് അതാണുണ്ടായത്...... ഈ വിപ്ലവങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം താത്വികമായി വ്യത്യാസപ്പെട്ടതാണ് ഒക്ടോബർ വിപ്ലവം. അതിന്റെ ലക്ഷ്യം ഒരുതരത്തിലുള്ള ചൂഷണം മാറ്റി മറ്റൊരുതരത്തിലുള്ള ചൂഷണം സ്ഥാപിക്കുകയല്ല, ഒരു വിഭാഗം ചൂഷകരുടെ സ്ഥാനത്ത് മറ്റൊരു വിഭാഗം ചൂഷകരെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയല്ല, നേരെമറിച്ച്, മനുഷ്യൻ മനുഷ്യന്റെ മേൽ നടത്തുന്ന എല്ലാത്തരം ചൂഷണങ്ങളും അവസാനിപ്പിക്കുകയാണ്.

2.9

അങ്ങനെ ഒരു ലോകമുണ്ടായിരുന്നേടത്ത് രണ്ട് ലോകങ്ങളായി: ഒരു ഭാഗത്ത് തകർച്ചയുടെയും നിരാശതയുടെയും ലോകം! മറുഭാഗത്ത് അഭിവൃദ്ധിയുടെയും ആത്മവിശ്വാസത്തിന്റെയും ലോകം!

വാഗ്ദാനലംഘനങ്ങളില്ല, അഞ്ചുകൊല്ലമോ പത്തുകൊല്ലമോ ക്ഷമിച്ചിരിക്കാനുള്ള ആഹ്വാനങ്ങളില്ല. മുതലാളികളെ ഫാക്ടറിയിൽ നിന്നും മറ്റധികാരസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നും തുത്തെറിഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് വിപ്ലവം തലയുയർത്തിയത്. പുതിയ ഗവണ്മെൻറ് അധികാരത്തിൽവന്നിട്ട് 24 മണിക്കൂറുകൾപോലും കഴിയുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ജന്മികൾ കയ്യടക്കിവച്ചിരുന്ന നിലമെല്ലാം യാതൊരു പ്രതിഫലവും കൊടുക്കാതെ, കൃഷിക്കാരുടേതാക്കി മാറ്റുന്ന നിയമം പാസാക്കപ്പെട്ടു.

1917 നവംബർ 8-ാം തീയതി ലെനിന്റെ ഒപ്പോടുകൂടി പ്രസിദ്ധം ചെയ്യപ്പെട്ട അടിയന്തിരനിയമത്തിൽ പറയുന്നു:

> ‘വലിയ ഭൂവുടമസ്ഥന്മാരുടെ നിലമെല്ലാം യാതൊരു പ്രതിഫലവും കൊടുക്കാതെ ഉടൻതന്നെ പിടിച്ചെടുക്കപ്പെടുന്നതാണ് എന്നാൽ ചെറിയ കൃഷിക്കാരുടെയും കൊസാക്കുകളുടെയും നിലങ്ങൾ പിടിച്ചെടുക്കപ്പെടുന്നതല്ല’.

ഒരൊറ്റയടിക്ക്, മാർക്സിസത്തിന്റെ തുലികയുടെ ഒരു ചലനം കൊണ്ട്, റഷ്യയിലെ കർഷകത്തൊഴിലാളികൾക്കും സാധു കൃഷിക്കാർക്കും 15 കോടി ഹെക്ടർ നിലം യാതൊരു പ്രതിഫലവും കൊടുക്കാതെ സ്വന്തമായി കിട്ടി.

അങ്ങനെ പിറ്റേദിവസം സൂര്യനുദിച്ചത് ജന്മിയും മുതലാളിയുമില്ലാത്ത ഒരു പുതിയ ലോകത്തെ കണികണ്ടുകൊണ്ടാണ്.

മുതലാളിപോയി. അത്ഭുതം! എന്നിട്ടും യന്ത്രങ്ങൾ ചലിക്കുന്നു! ജന്മി പോയി, എന്നിട്ടും ഗോതമ്പുചെടികൾ കായ്ക്കുന്നു! മർദ്ദക വർഗക്കാർ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടരായി, എന്നിട്ടും മനുഷ്യൻ ജീവിക്കുന്നു!

പുതിയ ലോകത്തിന്റെ നായകൻ, സഖാവ് ലെനിൻ, ലോകത്തിലൊട്ടുക്കുമുള്ള ജനങ്ങളോടും, ഭരണാധികാരികളോടും ആഹ്വാനം ചെയ്തു:

> ‘യുദ്ധമവസാനിപ്പിക്കുക, സമാധാനം സ്ഥാപിക്കുക!’

പഴയ ലോകത്തിന് ഭ്രാന്തുപിടിച്ചു. ട്രോട്സ്കിയും കൂട്ടാളികളും ഓരിയിട്ടു: ‘ഏകരാജ്യ സോഷ്യലിസം മാർക്സിസത്തിനെതിരാണ്; ഒരു രാജ്യത്തു മാത്രമായി സോഷ്യലിസം സ്ഥാപിക്കാൻ സാധിക്കില്ല’. ചർച്ചിൽ അതേറ്റുപാടി. എല്ലായിടത്തും മുതലാളിത്തം നിലനിൽക്കുമ്പോൾ ലോകത്തിന്റെ ആറിലൊരുഭാഗത്തുമാത്രം സോഷ്യലിസമോ! ബ്രിട്ടൻ, അമേരിക്ക, ഫ്രാൻസ്, ഹോളണ്ട്, ഫിൻലണ്ട്, ജർമ്മനി, ജപ്പാൻ എന്നിങ്ങനെ 14 രാജ്യങ്ങൾ ഒരേസമയത്ത് ഒന്നായി സോവിയറ്റ് ശിശുവിന്റെ മേൽ ചാടിവീണു. വിരുദ്ധമുന്നണിനേതാവായ ചർച്ചിൽ 10 കോടി പവൻ ചിലവഴിച്ച് ചോരപ്പുഴയൊഴുക്കി; ലോകത്തെ കമ്യൂണിസത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കാൻ.

19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പ്രേതങ്ങളാണ് മാർക്സിസം—ലെനിനിസത്തിന്റെ അജയ്യമായ കൊടിക്കൂറയെ പിച്ചിച്ചീന്താൻ പുറപ്പെടുന്നത്! ശവക്കുഴിയിലേയ്ക്ക് കാൽനീട്ടിയ സാമ്രാജ്യവാദികളാണ് ചരിത്രത്തിന്റെ സർട്ടിഫിക്കറ്റ് ഏറ്റുവാങ്ങിയ പുതിയ ലോകത്തെ ആക്രമിക്കുന്നത്.

17 കോടി ജനങ്ങൾ ലെനിന്റെയും സ്റ്റാലിന്റെയും നേതൃത്വത്തിലണിനിരന്ന് ശത്രുക്കളോടെതിരിട്ടു. തങ്ങളുടെ നിലങ്ങൾ പിടിച്ചെടുത്ത് വീണ്ടും ജന്മിക്കു കൊടുക്കാനും തങ്ങളുടെ ഫാക്ടറികൾ വീണ്ടും മുതലാളികളെ ഏൽപിക്കാനും വേണ്ടി ചീറിവന്ന രാക്ഷസീയ ശക്തികൾക്കെതിരായി സ്ത്രീയും പുരുഷനും കുട്ടിയും ഒറ്റക്കെട്ടായി നിന്ന് പടവെട്ടി.

ലോകമാകെ ഇളകി മറിഞ്ഞു. കോളനികളിലെയും മുതലാളിത്ത രാജ്യങ്ങളിലെയും തൊഴിലാളികൾ കണ്ണു മിഴിച്ചു നോക്കി. സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ അവർ തങ്ങളുടെ സ്വന്തം ആത്മാവിനെ കണ്ടു; തൊഴിലാളി വർഗത്തിന്റെ സർവ്വാധിപത്യം!

ലോകത്തിലൊട്ടുക്കുമുള്ള തൊഴിലാളികൾ, ചർച്ചിലിന്റെ സ്വന്തം നാടായ ബ്രിട്ടനിലെ തൊഴിലാളികൾ പോലും, കൈചുരുട്ടിക്കൊണ്ട് അലറി:

> ‘റഷ്യയെ തൊട്ടുകളിക്കരുത്!’

ചർച്ചിലും കൂട്ടാളികളും വാലും പൊക്കി ഓടി. ഓട്ടത്തിനിടയ്ക്ക് സോഷ്യലിസത്തിനുനേരെ പിന്തിരിഞ്ഞു നോക്കിക്കൊണ്ട് അവർ നെടുവീർപ്പിട്ടു:

> ‘നോക്കിക്കോ! ഈ പരീക്ഷണം അധികകാലമൊന്നും നിലനിൽക്കില്ല!’.

നേരിട്ടുള്ള യുദ്ധം കൊണ്ടു ഫലമില്ലെന്ന് കണ്ടപ്പോൾ അവർ ഗൂഢാലോചനകളേയും നുണകളേയും അഭയം പ്രാപിച്ചു.

മുതലാളിത്തവും അതിന്റെ കാലഹരണംവന്ന മൂല്യങ്ങളും ഇടിഞ്ഞുതകരുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ മനുഷ്യ സംസ്കാരത്തിന്റെ എല്ലാ മൂല്യങ്ങളും നശിക്കാൻ പോവുകയാണെന്ന് അവർ നിലവിളിച്ചു. സ്വന്തം സ്ഥാപിതതാൽപര്യങ്ങൾ അപകടത്തിലായപ്പോൾ ലോകത്തിന്റെ നാശമടുത്തുവെന്ന് അവർ പ്രഖ്യാപിച്ചു.

പക്ഷേ, കമ്യൂണിസം നശിക്കുകയല്ല, വളരുകയാണ് ചെയ്തത്. 1920ൽ തന്നെ ലെനിൻ കമ്യൂണിസ്റ്റ് വിരുദ്ധ മുന്നണിക്കാരെപ്പറ്റി ഇങ്ങനെ എഴുതുകയുണ്ടായി:

‘നമ്മുടെ ഏറ്റവും ഹാർദ്ദമായ നന്ദിയെ അർഹിക്കുന്ന തരത്തിലാണ് എല്ലാ രാജ്യത്തുമുള്ള കോടീശ്വരന്മാർ സാർവ്വദേശീയമായ തോതിൽ പെരുമാറുന്നത്..... ഫ്രഞ്ചു മുതലാളിവർഗം ബോൾഷെവിസത്തെ തെരഞ്ഞെടുപ്പുകളിലെ കേന്ദ്ര പ്രശ്നമാക്കുകയും ഏറെക്കുറെ മിതവാദികളായവരെയും ആടിക്കളിക്കുന്ന സോഷ്യലിസ്റ്റുകാരെയും ബോൾഷെവിക്കെന്നു പറഞ്ഞ് അധിക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, ലോകത്തിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ‘അടിയുറപ്പുള്ള’ ബ്രിട്ടീഷ് മുതലാളി വർഗം ഇത്രയെല്ലാം പഴക്കവും പരിചയവും വിജ്ഞാന സമ്പത്തും എല്ലാം നേടിവച്ചിട്ടും വിശ്വാസയോഗ്യമല്ലാത്തവിധം വങ്കത്തങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും എത്രയോ പണം നീക്കിവെച്ചുകൊണ്ട് ബോൾഷെവിക്ക് വിരുദ്ധ സംഘങ്ങൾ (കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വിരുദ്ധമുന്നണികൾ എന്നു വായിക്കുക—കെ.ദാ) ഉണ്ടാക്കി ബോൾഷെവിസത്തെക്കുറിച്ച് സാഹിത്യങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുകയും ബോൾഷെവിസത്തെ എതിർക്കാൻ വേണ്ടി കൂടുതൽ ശാസ്ത്രകാരന്മാരെയും പുരോഹിതന്മാരെയും പ്രക്ഷോഭകന്മാരെയും വാടകയ്ക്ക് നിറുത്തുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ നാം ഈ മുതലാളി മാന്യന്മാരുടെ മുമ്പിൽ തലകുനിച്ച് നന്ദിപറയണം! അവർ നമുക്കുവേണ്ടി പണിയെടുക്കുകയാണ്. ബോൾഷെവിസത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചും സവിശേഷ പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ചും നാട്ടുകാർക്ക് താൽപര്യമുളവാക്കാൻ അവർ നമ്മെ സഹായിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അവർക്ക് ഇങ്ങിനെയല്ലാതെ ചെയ്യാൻ സാധ്യവുമല്ല. കാരണം, ‘മൗനം’ കൊണ്ട് ബോൾഷെവിസത്തെ ഞെരിച്ചു കളയാനുള്ള യത്നം പരാജയപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.’

2.10

സ്റ്റാലിൻ പറഞ്ഞു:

> ‘മുതലാളികളെ ആട്ടിയോടിക്കുക; ജന്മികളെ ആട്ടിയോടിക്കുക; സാറിസ്റ്റ് കിങ്കരന്മാരെയെല്ലാം ആട്ടിയോടിക്കുക; അധികാരം പിടിച്ചെടുത്ത് സ്വാതന്ത്ര്യം നേടുക—ഇതെല്ലാം നല്ലതുതന്നെ. വളരെ നല്ലത്. പക്ഷേ, നിർഭാഗ്യത്തിന്, സ്വാതന്ത്ര്യം കൊണ്ട് മാത്രമായില്ല ഭക്ഷണത്തിന് ക്ഷാമമുണ്ടെങ്കിൽ, തുണിത്തരങ്ങൾക്ക് ദൗർല്ലഭ്യമുണ്ടെങ്കിൽ പാർപ്പിടത്തിന്റെ കാര്യം മോശമാണെങ്കിൽ സ്വാതന്ത്ര്യം നിങ്ങളെ വളരെ മുന്നോട്ടൊന്നും നയിക്കുകയില്ല. സഖാക്കളെ, സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്മേൽ മാത്രം ജീവിക്കുക ദുഷ്കരമാണ്. നല്ലപോലെ ജീവിക്കണമെങ്കിൽ ആഹ്ലാദകരമായി ജീവിക്കണമെങ്കിൽ രാഷ്ട്രീയ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ നേട്ടങ്ങളോടൊപ്പം ഭൗതികമായ നേട്ടങ്ങൾ കൂടിയുണ്ടാവണം’.

അതുകൊണ്ട് സോവിയറ്റ് യൂണിയനെ അതിവേഗം സോഷ്യലിസത്തിലൂടെ സമൃദ്ധിയിലൂടെ നയിക്കാൻ ലെനിനും സ്റ്റാലിനും പ്ലാനുകൾ തയ്യാറാക്കി,

1924 ജനുവരിയിൽ സഖാവ് ലെനിൻ മരിച്ചു. പക്ഷേ, ലെനിനിസം മരിച്ചില്ല. എന്നല്ല, സ്റ്റാലിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ അത് കൂടുതൽ വളർത്തപ്പെട്ടു. കൂടുതൽ പുഷ്ടിപ്പെട്ടു.

സ്റ്റാലിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലെ 17 കോടി ജനങ്ങൾ സോഷ്യലിസം കെട്ടിപ്പടുക്കാനൊരുങ്ങി.

പക്ഷേ, എങ്ങനെയാണ് സോഷ്യലിസം കെട്ടിപ്പടുക്കുക? സ്റ്റാലിൻ പഠിപ്പിക്കുന്നു:

‘സാമൂഹ്യോല്പാദനശക്തിയുടെ ത്വരിതമായ വളർച്ചയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമേ, ഉൽപന്നങ്ങളുടെയും സാധനങ്ങളുടെയും സമൃദ്ധിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമേ, അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ അഭിവൃദ്ധിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമേ, സംസ്കാരത്തിന്റെ ത്വരിതമായ വളർച്ചയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമേ, സോഷ്യലിസം കെട്ടിപ്പടുക്കാൻ കഴിയൂ. സോഷ്യലിസമെന്നാൽ, മാർക്സിൻ സോഷ്യലിസമെന്നാൽ വ്യക്തികളുടെ ജീവിതാവശ്യങ്ങളെ വെട്ടിക്കുറയ്ക്കലല്ല, അവയെ അങ്ങേയറ്റം പൂർണ്ണമായി വികസിപ്പിക്കലാണ്; ആവശ്യങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കലോ അവയെ നിർവഹിക്കാൻ കൂട്ടാക്കാതിരിക്കലോ അല്ല; സാംസ്കാരികമായി വളർന്ന ജനതയുടെ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങളേയും പൂർണ്ണമായും സാർവത്രികമായും നിർവഹിക്കലാണ്.

ലെനിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങളെ കൂടുതൽ വളർത്തുകയും പുഷ്ടിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് സഖാവ് സ്റ്റാലിൻ വ്യവസായവൽക്കരണത്തിന്റെ തത്വങ്ങൾ രൂപവൽക്കരിച്ചു: വ്യത്യസ്തങ്ങളായ ഉൽപാദനരംഗങ്ങളിൽ ഒരു സമനില ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന ബുക്കാറിന്റെ വാദത്തെ എതിർത്തുകൊണ്ട് ‘വിപുലീകൃതമായ സോഷ്യലിസ്റ്റ് പുനരുല്പാദനത്തിന്റെ തത്വം കണ്ടുപിടിച്ചു. പട്ടണത്തിലും ഗ്രാമത്തിലും നിലനിന്നുപോന്ന മുതലാളിത്താവശിഷ്ടങ്ങളേയും കുലാക്ക് വർഗത്തേയും ധനികകക്ഷിക്കാരെയും നാമാവശേഷമാക്കിക്കൊണ്ട് കൂട്ടുകൃഷി സ്ഥാപനങ്ങളെ വളർത്തേണ്ടതെങ്ങിനെയെന്ന് പഠിപ്പിച്ചു; തൊഴിലാളിസർവ്വാധിപത്യം ശക്തിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് വർഗരഹിത സമുദായത്തിലേക്ക് മാർച്ചുചെയ്യേണ്ടതെങ്ങനെയെന്ന് വ്യക്തമാക്കുകയും അങ്ങനെ മാർക്സിസ്റ്റ് തത്വസംഹിതയിലെ വിടവു നികത്തുകയും ചെയ്തു. ദേശീയ പ്രശ്നത്തെപ്പറ്റിയും കൊളോണിയൽ വിപ്ലവങ്ങളെപ്പറ്റിയുമുള്ള മാർക്സിസ്റ്റ് തത്വങ്ങളെ വളർത്തി. ഭൗതികമായ സാമൂഹ്യാടിത്തറയും ഉപരിതലവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെപ്പറ്റിയുള്ള മാർക്സിസ്റ്റ്–ലെനിനിസ്റ്റ് തത്വങ്ങളെ കൂടുതൽ പുഷ്ടിപ്പെടുത്തി. ആധുനിക മുതലാളിത്തത്തിന്റെയും സോഷ്യലിസത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാന നിയമങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചു; മുതലാളിത്തലോകവും സോഷ്യലിസ്റ്റ് ലോകവും തമ്മിലുള്ള സമരത്തിന്റെയും രണ്ടു വ്യവസ്ഥകൾ പരസ്പരം യുദ്ധം ചെയ്യാതെ നിലനിൽക്കുന്നതിന്റെയും തത്വങ്ങളെ വിശദമാക്കി; മാർക്സിസത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിലാദ്യമായി സോഷ്യലിസത്തിൽനിന്ന് കമ്യൂണിസത്തിലേക്കുള്ള പരിവർത്തനഘട്ടത്തിന്റെ നിയമങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചു.

മനുഷ്യന്റെ ഇച്ഛാശക്തിയിൽ നിന്ന് സ്വതന്ത്രമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന വസ്തുനിഷ്ഠമായ സാമൂഹ്യനിയമങ്ങളെ പഠിക്കുകയും അവയെ മനുഷ്യന്റെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യണമെങ്കിൽ മാർക്സിസം–ലെനിനിസത്തിൽ അടിയുറച്ച ഒരു പാർട്ടി കൂടിയേ കഴിയൂ എന്ന് സ്റ്റാലിൻ ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു. ‘മാർക്സിസ്റ്റ് ലെനിനിസ്റ്റ് സിദ്ധാന്തം ശരിക്ക് പഠിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പാർട്ടിക്കു മാത്രമേ സധൈര്യം മുന്നോട്ടുപോകാനും തൊഴിലാളി വർഗത്തെ മുന്നോട്ടു നയിക്കാനും കഴിയുകയുള്ളൂ.’ വിപ്ലവകരവും സമരസന്നദ്ധവുമായ പാർട്ടിയുടെ പ്രാധാന്യം വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഉറപ്പിച്ചുപറഞ്ഞു:

> ‘... തൊഴിലാളികളുടെ അധികാരത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള സമരത്തിൽ അവരെ നയിക്കാൻ തക്ക നെഞ്ഞൂക്കും വിപ്ലവപരിതഃസ്ഥിതിയുടെ വിഷമഘട്ടങ്ങളിൽ തെക്കുവടക്ക് തെറ്റാതെ നടക്കാറാവാൻ മതിയായ പരിചയവും വഴിമദ്ധ്യത്തിൽ ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ആപത്തുകളെ ഒഴിപ്പിച്ചുവച്ചു അവയിന്മേൽ ചെന്നുമുട്ടാതെ കഴിപ്പാൻ തക്ക സാമർത്ഥ്യവും ഉള്ള ഒരു പാർട്ടി അത്യാവശ്യമാണ്. ഇത്തരമൊരു പാർട്ടിയില്ലെങ്കിൽ, സാമ്രാജ്യത്വത്തെ അട്ടിമറിക്കണമെന്നും തൊഴിലാളി സർവ്വാധിപത്യം സ്ഥാപിക്കണമെന്നും വിചാരിക്കുന്നതുകൂടി വെറുതെയാണ്’.

കമ്യൂണിസ്റ്റുകാർക്ക് സ്റ്റാലിൻ താക്കീതുനൽകി:

> ‘നാടടക്കമുള്ള ബഹുജനങ്ങളുമായി ബന്ധം നിലനിർത്തുന്നേടത്തോളം കാലം ബോൾഷെവിക്കുകാർക്ക് ഒരിക്കലും തോൽവി പറ്റുകയില്ലെന്നുള്ളത് നമുക്കൊരു പ്രമാണമായെടുക്കാം. എന്നാൽ, നേരേമറിച്ച് എന്നാണോ ബോൾഷെവിക്കുകൾ ബഹുജനങ്ങളുമായുള്ള തങ്ങളുടെ ബന്ധം വിടർത്തി അവരിൽനിന്ന് പിൻവാങ്ങി നിൽക്കുന്നത്, എന്നാണോ അധികാരഗർവ്വത്തിന്റെ തുരുമ്പ് തങ്ങളുടെമേൽ വളരാനവർ അനുവദിക്കുന്നത്, അന്ന് അവരുടെ എല്ലാ ശക്തിയും നഷ്ടപ്പെട്ടുപോകും; അവർ വെറുമൊരു സുന്നമായിത്തീരും’.

ഇങ്ങനെ, കോളണിയായാലും ശരി, മുതലാളിത്ത രാജ്യമായാലും ശരി, ലോകത്തിലൊട്ടുക്കുമുള്ള കമ്യൂണിസ്റ്റുകാർക്കും ജനാധിപത്യ വാദികൾക്കും സഖാവ് സ്റ്റാലിൻ മാർഗദർശനം നൽകി’.

ഒരു ശാസ്ത്രമെന്ന നിലയ്ക്ക് മാർക്സിസം–ലെനിനിസത്തിന് നിശ്ചലമായി നിൽക്കാൻ വയ്യ. അത് വളരുന്നു. പുഷ്ടിപ്പെടുന്നു. സ്റ്റാലിന്റെ കയ്യിൽ മാർക്സിസം ലെനിനിസം കൂടുതൽ വളർന്നു, കൂടുതൽ പുഷ്ടിപ്പെട്ടു.

സാമ്രാജ്യവാദികളുടെ വാടകയെഴുത്തുകാർ പിച്ചും പേയും പറഞ്ഞു: സ്റ്റാലിൻ സ്വേച്ഛാധിപതിയാണ്; സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ അക്രമവും മർദ്ദനവും നടമാടുന്നു! മറ്റും മറ്റും.

ട്രോട്സ്കിയുടെ പ്രേതങ്ങൾ പിറുപിറുത്തു. ‘ഒരു രാജ്യത്തിൽ മാത്രമായി സോഷ്യലിസം കെട്ടിപ്പടുക്കുകയെന്നത് മാർക്സിസത്തിനെതിരാണ്! സ്റ്റാലിൻ മാർക്സിസത്തെ വഞ്ചിച്ചു!’.

പക്ഷേ, ചരിത്രം മുന്നോട്ടുപോയി. ഒരു രാജ്യത്തിൽ മാത്രമായി സോഷ്യലിസം മാത്രമല്ല, കമ്യൂണിസവും കെട്ടിപ്പടുക്കാൻ കഴിയുമെന്നു സ്റ്റാലിൻ തെളിയിച്ചു. വിജയകരമായ നാല് പഞ്ചവത്സരപദ്ധതികളിലൂടെ ലോകത്തിലെങ്ങുമുള്ള മർദ്ദിതരേയും ചൂഷിതരേയും കോൾമയിർ കൊള്ളിച്ചുകൊണ്ട്, സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ വർഗരഹിതമായ കമ്യൂണിസ്റ്റ് സമുദായത്തിന്റെ പടിവാതിൽക്കലെത്തി.

2.11

രണ്ടു ലോകങ്ങൾ! ഒരുഭാഗത്ത് തൊഴിലില്ലായ്മ, പട്ടിണി, അധഃപതനം, തകർച്ച, കുഴപ്പം! മറുഭാഗത്ത് എല്ലാവർക്കും ഭക്ഷണം, എല്ലാവർക്കും സുഖം, സർവ്വതോന്മുഖമായ പുരോഗതി!.

അധഃപതനം അഭിവൃദ്ധിയെ കൊഞ്ഞനം കാട്ടി.

സാമ്പത്തികക്കുഴപ്പം, ഫാസിസം, യുദ്ധപരിശ്രമങ്ങൾ, ഒടുവിൽ രണ്ടാം ലോക മഹായുദ്ധം.

പഴയ ലോകത്തിന്റെ എല്ലാ ശക്തികളെയും കേന്ദ്രീകരിച്ചുകൊണ്ട് ഹിറ്റ്ലർ ലോക തൊഴിലാളി വർഗത്തിന്റെ ആശാകേന്ദ്രത്തെ ആക്രമിച്ചു.

ക്ഷുദ്രജീവികൾ ആഹ്ലാദിച്ചു. സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ തകരാൻ പോവുകയാണ്. ഏറിയാൽ 15 ദിവസം, അല്ലെങ്കിൽ ഒരുമാസം അതുമല്ലെങ്കിൽ 6 മാസം!

ഒന്നുമാത്രം അവർ കണ്ടില്ല. മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ ശക്തി. മാർക്സിസം—ലെനിനിസത്തിന്റെ അജയ്യത!

വാളെടുത്തവൻ വാളാൽ നശിക്കപ്പെട്ടു. കാറ്റു വിതച്ചവൻ കൊടുങ്കാറ്റ് കൊയ്തു. സ്വന്തം മടയ്ക്കുള്ളിലേക്ക് ആട്ടിയോടിക്കപ്പെട്ട ഹിറ്റ്ലർ ചരിത്രത്തിന്റെ ഏടുകളിലേക്ക് ചില കറുത്ത പുള്ളികളെ മാത്രം വലിച്ചെറിഞ്ഞുകൊണ്ട് വിഷം കുടിച്ച് മരിച്ചു!

ചരിത്രം മനുഷ്യത്വത്തെ അനുഗ്രഹിച്ചു. മാർക്സിസം—ലെനിനിസത്തിന്റെ വിജയപതാക കൂടുതൽ ഉയരത്തിൽ പാറിക്കളിച്ചു.

രണ്ടാം ലോക മഹായുദ്ധം ഭൂപടത്തെ മാറ്റിവരയ്ക്കുക മാത്രമല്ല ചെയ്തത്; ശാശ്വതങ്ങളാണെന്ന് കരുതപ്പെട്ടുപോന്ന അനേകം സിംഹാസനങ്ങളെ ഇടിച്ചുതകർക്കുകയും ചെങ്കോലുകളെ പണിയായുധങ്ങളാക്കി മാറ്റുകയും ചെയ്തു. 'ദൈവദത്ത'മായ അധികാരത്തിന്റെ പേരിൽ സ്വേച്ഛാധിപത്യം പുലർത്തിപ്പോന്ന അനേകം പൊന്നുതിരുമേനിമാരും രാജാധിരാജന്മാരും ചരിത്രത്തിൽ നിന്ന് എന്നെന്നേയ്ക്കുമായി അന്തർദ്ധാനം ചെയ്തു. നാടുവാഴികൾ ആട്ടിയോടിക്കപ്പെടുകയും കൃഷിക്കാർ ഭൂമിയുടെ ഉടമസ്ഥന്മാരായി മാറുകയും ചെയ്തു. കൂരിരുട്ടായിരുന്നേടത്ത് വെളിച്ചം വ്യാപിച്ചു.

വത്തിക്കാന്റെ പള്ളികളിൽനിന്ന് കൂട്ടമണി മുഴങ്ങി: ദൈവം രാജാവിനെ രക്ഷിക്കട്ടെ!

പക്ഷേ, പിശാചുക്കൾക്കുപോലും രാജ്യാധിപത്യത്തെയും നാടുവാഴി മേധാവിത്വത്തേയും രക്ഷിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല!

ഒന്നാംലോക മഹായുദ്ധകാലത്ത് ലോക മുതലാളിത്തത്തിന്റെ ഒരു കണ്ണി മാത്രമാണ് പൊട്ടിയത്. ഒരു രാജ്യം മാത്രമാണ് സോഷ്യലിസത്തിന്റെ വിശാലമായ പൂമുഖത്തെത്തിയത്. രണ്ടാം ലോക മഹായുദ്ധത്തിന്റെ ഫലമായി ലോക മുതലാളിത്തത്തിന്റെ അനേകം കണ്ണികൾ പൊട്ടിത്തകർന്നു. ചൈന, കൊറിയ, വിയറ്റ്നാം തുടങ്ങിയ കോളനികളും അർദ്ധ കോളനികളും സാമ്രാജ്യവാദികളുടെ തേർവാഴ്ചയവസാനിപ്പിച്ച് ജനകീയ ജനാധിപത്യത്തിലെത്തി: പോളണ്ട്, ചെക്കോസ്ലോവാക്യ, ഹംഗറി, റുമേനിയ, അൽബേനിയ, ബൾഗേറിയ —എല്ലായിടത്തും സോഷ്യലിസത്തിലേക്ക് കുതിക്കുന്ന പുതിയ സാമൂഹ്യ വ്യവസ്ഥകൾ ഉയർന്നുവന്നു. മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങൾ കുഴപ്പത്തിൽ നിന്ന് കുഴപ്പത്തിലേക്കും തകർച്ചയിൽ നിന്ന് തകർച്ചയിലേക്കും ഭ്രാന്തിൽ നിന്ന് മുഴു ഭ്രാന്തിലേക്കും മറിഞ്ഞുവീണുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, ലോകത്തിന്റെ മൂന്നിലൊരുഭാഗത്തെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു ഡസൻ രാജ്യങ്ങൾ പട്ടിണിയും കുഴപ്പവും അവസാനിപ്പിച്ചു നിർമ്മാണപ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ മാർക്സിസം-ലെനിനിസത്തിന്റെ അജയ്യമായ പതാകയുയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് വിജയപൂർവ്വം മുന്നോട്ടു മുന്നോട്ടു മാർച്ചു ചെയ്യുകയാണ്.

സോവിയറ്റ് കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ പത്തൊമ്പതാം കോൺഗ്രസിൽ സഖാവ് സ്റ്റാലിൻ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു:

> 1917ൽ നമ്മുടെ പാർട്ടി അധികാരമേറ്റെടുക്കുകയും മുതലാളികളുടെയും ജന്മികളുടെയും മർദ്ദനമവസാനിപ്പിക്കുവാനുള്ള കാര്യക്ഷമമായ നടപടികൾ കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്തതിന് ശേഷം നമ്മുടെ സഹോദരപ്പാർട്ടികളുടെ പ്രതിനിധികൾ, നമ്മുടെ പാർട്ടിയുടെ ധീരതയോടും വിജയത്തോടുമുള്ള ബഹുമാനത്താൽ, നമ്മുടെ പാർട്ടിക്ക് ലോകവിപ്ലവ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെയും ലോക തൊഴിലാളി പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെയും മുന്നണിപ്പട എന്ന സ്ഥാനം നൽകുകയുണ്ടായി. മുന്നണിപ്പടയുടെ വിജയങ്ങൾ മുതലാളിത്തത്തിന്റെ നുകത്തിൻ കീഴിൽ കിടന്നു ഞരങ്ങുന്ന ജനാവലികളുടെ സ്ഥിതി മാറ്റാൻ സഹായിക്കുമെന്ന ആശയമാണ് അവർ അതുവഴി പ്രകടിപ്പിച്ചത്..... ഇന്ന് ചൈനയും കൊറിയയും തൊട്ട് ചെക്കോസ്ലോവാക്യയും ഹംഗറിയും വരെ ജനകീയ ജനാധിപത്യ രാജ്യങ്ങളുടെ രൂപത്തിലുള്ള പുതിയ മുന്നണിപ്പടകൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു'.

എല്ലാത്തരം പ്രതിബന്ധങ്ങളെയും തട്ടിത്തകർത്തുകൊണ്ട് മാർക്സിസം വിജയത്തിൽനിന്ന് വിജയത്തിലേക്ക് കുതിക്കുന്നതെന്തുകൊണ്ടാണ്?

40 കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പ്, 1913ൽ ലെനിൻ ഈ ചോദ്യത്തിനു മറുപടി പറയുകയുണ്ടായി:

> 'മാർക്സിസം അജയ്യമാണ്; കാരണം, അതു സത്യമാണ്!'

ലോകത്തിന്റെ മൂന്നിലൊരു ഭാഗത്ത് സത്യത്തിന്റെ ഭരണം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മറ്റു ഭാഗങ്ങളിലാകട്ടെ, അസത്യത്തിന്റെ കാലിടറിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു!

വിവിധ രൂപങ്ങളിലൂടെ വിവിധ മാർഗങ്ങൾ കൈക്കൊണ്ടുകൊണ്ടും മനുഷ്യൻ സത്യത്തിലേക്ക് മാർച്ചു ചെയ്യുകയാണ്. ലോകമാകെ മുന്നോട്ടു നീങ്ങുകയാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് മൊളട്ടോവു പറഞ്ഞത്:

> 'എല്ലാ പാതകളും കമ്യൂണിസത്തിലേക്കു മാർച്ചു ചെയ്യുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിലാണ് നമ്മൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നത്'.

ദിവസം ചെല്ലുന്തോറും അസത്യത്തിന്റെ ലോകം അധികമധികം ജീർണിച്ചുവരികയാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് പട്ടിണിയും തൊഴിലില്ലായ്മയും ചൂഷണവും സേച്ഛാധിപത്യവും യുദ്ധവും ഭീഭൽസതകളും നിലനിർത്താൻ വെമ്പൽ കൊള്ളുന്ന സാമ്രാജ്യവാദികൾക്ക് ഭ്രാന്തു പിടിക്കുന്നത്. അവർ സത്യത്തിന്റെ നേർക്ക് പല്ലിളിച്ചു കാട്ടുന്നു; തുരുമ്പു പിടിച്ച എല്ലാ ആയുധങ്ങളുമെടുത്ത് മാർക്സിസത്തെ എതിർക്കാൻ നോക്കുന്നു!

പക്ഷേ, സഖാവ് ലെനിൻ 1920ൽ തന്നെ പ്രഖ്യാപിച്ചതുപോലെ,

> 'തടഞ്ഞാലും നിൽക്കാത്ത ഒരദൃശ്യ ശക്തിയാണ് ജീവിതം. മുതലാളിവർഗം മുക്രയിട്ടുകൊള്ളട്ടെ, കലികൊണ്ട് തുള്ളിക്കളിച്ചോട്ടെ, എന്ത് വങ്കത്തമെങ്കിലും കാണിച്ചുകൊള്ളട്ടെ, ഇന്ത്യയിലും ഹംഗറിയിലും ജർമ്മനിയിലും മറ്റും ചെയ്യുന്ന മാതിരി നൂറുകണക്കിലും പതിനായിരക്കണക്കിലും ഇന്നലത്തെയും നാളത്തെയും ബോൾഷെവിക്കുകാരെ കൊന്നൊടുക്കുവാനും അവരുടെ മേൽ മുൻകൂറായി പകപോക്കുവാനും തുനിഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്ന മുതലാളിവർഗം, ചരിത്രം മരണശിക്ഷയ്ക്ക് വിധിച്ചിട്ടുള്ള മറ്റേതൊരു വർഗവും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ പ്രവർത്തിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. എന്നാൽ എല്ലായിടത്തുംതന്നെ കമ്യൂണിസം ഉരുക്കുപോലെ ഉറച്ചുവരികയാണ്; പടർന്നുപിടിക്കുകയാണ്, മർദ്ദനം അതിനെ ക്ഷീണിപ്പിക്കുകയല്ലാ തളർത്തുകയല്ല ശക്തിപ്പെടുത്തുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്; അത്രയും ആഴത്തിലാണ് അതിന്റെ വേരുകൾ ആഞ്ഞിറങ്ങിച്ചെന്നിട്ടുള്ളത്'.

ലോകത്തിലൊട്ടുക്കും സോഷ്യലിസം സ്ഥാപിതമാകുന്ന ഒരു കാലം വരുമെന്ന് ഒരു നൂറ്റാണ്ടിനുമുമ്പ് മാർക്സും എംഗൽസും ദീർഘദർശനം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ സോഷ്യലിസത്തിനുണ്ടായ വിജയങ്ങൾ മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾക്ക് മാർഗദർശനം നൽകുമെന്നും അങ്ങനെ സോഷ്യലിസം എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും പരന്നുപിടിക്കുമെന്നും കാൽ നൂറ്റാണ്ടിനുമുമ്പ് സഖാവ് സ്റ്റാലിൻ പ്രവചിക്കുകയുണ്ടായി. മുതലാളിത്തം പൂർവ്വാധികം ദുർബലമായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ട് സോവിയറ്റ് കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ പത്തൊമ്പതാം കോൺഗ്രസിൽവച്ച് സഖാവ് സ്റ്റാലിൻ പ്രഖ്യാപിച്ചു.

> 'മൂലധനമേധാവിത്വം വഹിക്കുന്ന രാജ്യങ്ങളിലെ സഹോദരപ്പാർട്ടികൾക്ക് വിജയമുണ്ടാകുമെന്ന് വിശ്വസിക്കാനുള്ള എല്ലാ പരിതഃസ്ഥിതികളുമുണ്ട്'.

മാർക്സിസം—ലെനിനിസത്തിന്റെ പ്രഖ്യാപനമാണിത്.

ഭ്രാന്തന്മാരും ഞരമ്പുരോഗികളും എന്തൊക്കെത്തന്നെ പറയുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ, മാർക്സും എംഗൽസും ലെനിനും സ്റ്റാലിനും കാണിച്ചുതന്ന വഴിയിലൂടെ മുന്നോട്ടുപോകാൻ കമ്യൂണിസ്റ്റുകാരും തൊഴിലാളിവർഗവും തയ്യാറുള്ളേടത്തോളം ഭാവിയെപ്പറ്റി സംശയിക്കേണ്ടതില്ല. വിദൂരമല്ലാത്ത ഒരു ഭാവിയിൽ ഭൂമിയിലെല്ലായിടത്തും സോഷ്യലിസത്തിന്റെ വിജയപതാകകൾ പാറിക്കളിക്കും. അന്ന് ആകാശത്തിലെ നക്ഷത്രങ്ങൾ കൂടുതൽ ആഹ്ലാദത്തോടെ പുഞ്ചിരിതൂകും. ഭൂമിയിലെല്ലായിടത്തും പനിനീർപുഷ്പങ്ങൾ വിരിഞ്ഞു നിൽക്കും.

കെ. ദാമോദരൻ

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ കേരളത്തിലെ സ്ഥാപകനേതാക്കളിൽ ഒരാളും മാർക്സിസ്റ്റ് സൈദ്ധാന്തികനും എഴുത്തുകാരനുമായിരുന്നു കെ. ദാമോദരൻ (ഫെബ്രുവരി 25, 1904–ജൂലൈ 3, 1976). മലപ്പുറം ജില്ലയിലെ തിരൂർ വില്ലേജിൽ പൊറ്റൂർ ദേശത്ത് കീഴേടത്ത് എന്ന സമ്പന്ന നായർ കുടുംബത്തിൽ കിഴക്കിനിയേടത്ത് തുപ്പൻ നമ്പൂതിരിയുടേയും കീഴേടത്ത് നാരായണി അമ്മയുടേയും മകനായാണ് ദാമോദരൻ ജനിച്ചത്. കേരള മാർക്സ് എന്നാണ് അദ്ദേഹം വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. ‘പാട്ടബാക്കി’ എന്ന നാടകരചനയിലൂടെയും അദ്ദേഹം പ്രശസ്തനായി. കോഴിക്കോട് സാമൂതിരി കോളേജിൽ വിദ്യാർത്ഥിയായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ദേശീയപ്രസ്ഥാനങ്ങളോട് ആകർഷിക്കപ്പെട്ടു. നിയമലംഘന പ്രസ്ഥാനത്തിൽ പങ്കെടുത്ത് അറസ്റ്റ് വരിച്ചു.

കാശിവിദ്യാപീഠത്തിലെ പഠനകാലഘട്ടം മാർക്സിസ്റ്റ് ആശയങ്ങളോട് താൽപര്യം വർദ്ധിപ്പിച്ചു. തികഞ്ഞ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരനായാണ് കേരളത്തിൽ തിരിച്ചെത്തിയത്. പൊന്നാനി ബീഡിതൊഴിലാളി പണിമുടക്കിൽ പങ്കെടുത്ത് അറസ്റ്റ് വരിച്ചു. നവയുഗം വാരികയുടെ പത്രാധിപരായിരുന്നു. പാർട്ടി പിളർന്നപ്പോൾ സി. പി. ഐ.-യിൽ ഉറച്ചുനിന്നെങ്കിലും അവസാനകാലത്ത് പാർട്ടിയിൽ നിന്നും അകന്നു. ജവഹർലാൽ നെഹ്രു സർവ്വകലാശാലയിൽ ഇന്ത്യൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ചരിത്രം തയ്യാറാക്കാനുള്ള പഠനത്തിനിടെ 1976 ജൂലൈ 3-ന് അന്തരിച്ചു. പദ്മം ജീവിതപങ്കാളിയായിരുന്നു.

പിൻകുറിപ്പ്

- സായാഹ്ന പുറത്തിറക്കുന്ന ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകൾ വായിക്കുവാനായി ഒരിക്കലും ഒരു കമ്പ്യൂട്ടറോ ഡെസ്ക്ടോപ് ആപ്ലിക്കേഷനുകളൊ ആവശ്യമില്ല. ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ സന്തതസഹചാരിയായ സ്മാർട്ട് ഫോണുകളുടെ സ്ക്രീനിൽ തന്നെ വായിക്കുവാൻ തക്ക രീതിയിലാണു ഈ പിഡിഎഫുകൾ വിന്യസിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഫോണിന്റെ വീതിക്കു നിജപ്പെടുത്തിയ രീതിയിലാണ് മാർജിനുകൾ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.
- പിഡിഎഫ് പ്രമാണങ്ങൾ വായിക്കുവാനുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ എല്ലാതരം സ്മാർട്ട്ഫോണുകളിലും ഇന്നു ലഭ്യമാണ്. എന്നിരിക്കിലും സൗജന്യമായി കിട്ടുന്ന അഡോബി അക്രോബാറ്റ് റീഡർ ആണ് ഇവയിൽ ഏറ്റവും മുന്തിയത്. അതുകൊണ്ട് അഡോബി റീഡർ ഇൻസ്റ്റാൾ ചെയ്യുകയും അതിൽ ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകൾ വായിക്കുകയും ചെയ്യുക.

കെ ദാമോദരന്റെ സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ

ഫോൺ പതിപ്പുകളുടെ കണ്ണികൾ

1. മനുഷ്യൻ
2. മാർക്സിസത്തിന് ഒരു മുഖവുര
3. കമ്യൂണിസം എന്ത്, എന്തിന്, എങ്ങിനെ?
4. വർഗ്ഗസമരവും ഭരണകൂടവും
5. മാർക്സിസത്തിന്റെ ചരിത്രശാസ്ത്രം
6. മാർക്സിസത്തിന്റെ തത്വശാസ്ത്രം
7. മാർക്സിസവും കുടുംബജീവിതവും
8. സോഷ്യലിസവും കമ്യൂണിസവും
9. കമ്യൂണിസവും ക്രിസ്തുമതവും
10. മാർക്സിസവും ആധുനികശാസ്ത്രവും

വെബ് പതിപ്പു കണ്ണികൾ

1. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 1
2. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 2
3. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 3x
4. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 4
5. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 5
6. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 6
7. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 7
8. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 8
9. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 9
10. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 10

സായാഹ്ന ഫൗണ്ടേഷൻ, ജഗതി, തിരുവനന്തപുരം 695014